

דבר מצחיק קרה...

זוכה פרס ישראל

הקאמרי

התיאטרון של תל-אביב

מחזמר עפ"י פלאוטוס
שירים ולחנים מאת סטיבן סונדהיים
מחזה מאת ברט שבלוב ולארי גלברט

דבר מצחיק קרה...

שירים ולחנים מאת סטיבן סונדהיים / מחזה מאת ברט שבלוב ולארי גלברט

נוסח עברי אלי ביז'אווי
בימיו עמרי ניצן
כוראוגרפיה צ'ט ווקר
תפאורה ותלבושות אורנה סמורגונסקי
ניהול מוסיקלי וניצוח יוסי בן נון/טל בלכרוביץ'
כוראוגרפיה לאקרובטיקה אווירית ואומנות הקרקס קרן אלנקוה
תאורה קרן גרנק
מפיק חיים סלע

משתתפים:

פסאודולוס עבד במשפחת סנקס, עבדו האישי של הבן הרו שלמה בר-אבא סנקס בעל הבית, אביו של הרו רמי ברוך דומינה אישתו של סנקס, אימו של הרו עירית קפלן הרו בנם של סנקס ודומינה עידו רוזנברג היסטריום בכיר העבדים במשפחת סנקס איתי טיראן ארוניוס אב לצמד ילדים שנחטפו בינקותם עזרא דגן לייקוס סוחר קורטיזנות גדי יגיל גנרל גלוריוסוס מצביא מהולל אסף פריינטא פיליה קורטיזנה בתולה בבית לייקוס רונה-לי שמעון רומאים/אצילים/חיילים/עבדים יוסי טולדו, גיא אלון, טל ויס, דימיטרי ברכוב, מתן דקמחי, יובל עוז, אדל קייסי/עירית רוהטין

קורטיזנות:

לונה קטיה פיסצקי
סרה רותי אהרוני
התאמות נועה הופמן
ומאיה קופצ'יק-שחר
שובידו-וואה רוני שיינדורף
אימפריה קיי לונג

סריסים:

זעיר אנפיוס דימיטרי ברכוב
מינוס פינסו יובל עוז
פיצ'לה מתן דקמחי

הנגנים:

פסנתר וניצוח יוסי בן נון/
טל בלכרוביץ'/גיורא לינברג
קלרנית אורית אורבך
חליל צד עומר גונן האלה
חצוצרה שוקי וולפוס/עידית מינצר
קונטרבס אבנר יפעת
קלרנית בס, סקסופון ברטון וטנור
ניצן עין הבר/אוהד בן אבי
סקסופונים וקלרנית עפר פלד
תופים מיכל רהט
הדרכה אישית לשלמה בר-אבא חנה הכהן
הדרכה קולית לרונה-לי שמעון ריקי בוגטין

אקרובטיקה אווירית עמותת קא"י
ייצור ותכנון מערכות מעוף יניב סוויסה
ניהול טכני גיא פילדס

מנהלת ההצגה שרה לבקוביץ'/
הלית זיו-הדס-פארי

עוזרת לבמאי יערה קיפניס
עוזר לכוראוגרף ג'ק גיל
עוזרת למעצבת התפאורה
והתלבושות אלונה וינשטיין

מנהלי הבמה שמואל פקרמן, יוסי כוכבי
תכנות מחשב תאורה
ותאורן אבירם שהינו
בקליינרים תאורה

מנחם דביר, איליה גמבורג
סאונד ישי חממי

בקליינרים סאונד איתן והבה,

אנסטסיה גולנקו, אנדריי חריסטיצ'נקו
מלבישות רעיה לידר, נעלי חתוכה
אבורנים אסף פרידמן, מירי ברכה
פולוספוטטים חי אטמזגי,

איתמר לוריא, גולן ביתן, גל בארי
איפור כל המחלקה

בניית התפאורה דודי בית מלאכה

שירי המחזמר לפי סדר הופעתם

מערכה ראשונה:

קומדיה רבותיי פסאודולוס והלהקה שלמה בר-אבא והלהקה
חופשי פסאודולוס והרו שלמה בר-אבא ועידו רוזנברג
ביתו של מרקוס לייקוס מרקוס לייקוס וקורטיזנות גדי יגיל והבנות
יופי פיליה והרו רונה-לי שמעון ועידו רוזנברג
איך אפשר לחיות ללא שפחה? סנקס ולייקוס רמי ברוך וגדי יגיל
שקט היסטריום איתי טיראן
בואי כלה גלוריוסוס וחייליו אסף פריינטא והבנים

מערכה שנייה:

יופי (רפריזה) פסאודולוס והיסטריום שלמה בר-אבא ואיתי טיראן
טקס לווייה גלוריוסוס ומקוננות אסף פריינטא והבנות
קומדיה רבותיי (פינאלה) כולם

עורכת התוכנית רבקה משולח
מעצב התוכנית איתמר וכסלר
צלם דניאל קמינסקי
עיצוב שער התוכנית ליד/Lead

הצגה ראשונה: 31.12.2013
משך ההצגה: כשעה ו-45 דקות. אין הפסקה

מחלקות הייצור של הקאמרי להצגה זו:
תפאורה ובמה: ריבה גולדברג רוט, אלכס
גולדין, בן-יה הלוי / תלבושות ומתפרה: הדס
אבנרי, רימה חזין, אביב רון/אביזרים: אורלי
שנברג, ולריה גלחמן, כנען אליאל/איפור:
רנה שפלה, לרה גולומב, מיכל שביט, מיכל
עשת, מיטל אייזנשטיין, איריה סימנובה,
חני שלום, קרן וילנסקי/פאות: מלאני קפלן,
נטשה אוסמולובסקי, לנה פרגמן, טניה
רוזנשטיין, אירנה סגל

פסאודולוס: משהו לכל אחד
כולם: קומדיה רבותי!
היסטוריום: בלי מונולוג שלא נגמר
פסאודולוס: יש לו כפולה של 'המלט' מחד!
הלהקה: צוות לויאלי ומוזיקלי!
כולם: איזה שילוב קולות נפלא!
ארוניוס: גם הומור גם רגש!
סוקס: אופציה לפילגש!
דומיניה: האישה הקלאסית
לייקוס: בריטון - גלוריוסוס:
גלוריוסוס: ובסים!
הרו: בתולות!
פיליה: רודפי שמלות!
היסטוריום: אימת קהל!
ארוניוס: מוכי גורל!
לייקוס: ניאוף!
דומיניה: גוף!
פיליה: תום!
גלוריוסוס: דום!
פסאודולוס: אקרובטים ופירטים!
כולם: בלי זר מוקצה בלי "דיבוק צא!" כאן הקהל יוצא מרוצה. יש פה גם סוף טוב! (שבו עד הסוף טוב!) מערכה שנייה קצרה! רגע, עוד שורה: דבר מצחיק קרה!

.....
 בשורה הקדמית: גיא אלון, רונה-לי שמעון, עידו רוזנברג, איתי טיראן, שלמה בר-אבא, גדי יגיל, רמי ברוך, עירית קפלן, עזרא דגן. מאחוריהם: רוני שיינדורף, מאיה קופצ'יק-שחר, יוסי טולדו, אסף פריינטא, נועה הופמן, קיי לונג, טל וייס, רותי אהרוני, קטיה פיסצקי, דימיטרי ברכוב. למעלה: יובל עוז.
 → עזרא דגן

פסאודולוס: ערב ברוגע
 ערב בטוגה
 ערב ללא משקל, קומדיה רבותי!
 ערב סימפטי
 "באתי - הלכתי"
 ערב נעים וקל, קומדיה רבותי!
 בלי נקמות
 כאן איש לא מת
 בא לכם דם? תלכו ל'מקבת'!
 שלל סיטואציות
 וקומפליקציות,
 אך הגיבור נשאר פה חי!
 לטרגדיות די - קומדיה רבותי!

קומדיה רבותי

משהו נורוטי
 משהו ארוטי
 משהו לכל אחד
 קומדיה רבותי!
 משהו קפריזי
 משהו באיזי
 משהו לכל אחד - קומדיה רבותי!
 משהו הרמוני
 משהו כמוני
 משהו לכל אחד - קומדיה רבותי!
 בלי 'או מון ד'יה! בלי 'מה יהיה?'
 ערב ששוכחים בפואייה...
 ערב בלי 'איזם
 בלי איכותיזם
 כל רצינות ליאור תושלך!
 ועל הקומדיה
 יעלה מסך!

הלהקה: משהו מלודי
 משהו פרודי
 משהו לכל אחד - קומדיה רבותי!
 משהו טוטאלי
 משהו ברוטאלי

דבר מצחיק קרה

ע לילת המחזה והדמויות המאכלסות אותו נכתבו בהשראת יצירותיו של המחזאי הרומי פלאוטוס, ממנו שאלו גם שקספיר ומולייר מצבים, עלילות ודמויות למחזותיהם. **דבר מצחיק קרה** הוא עיבוד לשבע קומדיות של גאון הקומדיה הרומית, שלא הרבה ידוע על תולדותיו ועל אישיותו.

המעבדים ברט שבלוב ולארי גלברט כתבו את המחזה על-פי יצירותיו כשהם משלבים עלילות ודמויות ממחזותיו והופכים אותן למיקשה אחת, שהיא תמהיל של הקומדיה הרומית הקלאסית והמחזמר המתוחכם, בן ימינו. את הפזמונים ואת הלחנים למחזמר כתב סטיבן סונדהיים.

המחזמר עלה לראשונה בתיאטרון אלווין בניו יורק ב-8 במאי 1962 וההצגה רצה בברודוויי עד סוף אוגוסט 1964 כ-950 פעמים. במקביל, באוקטובר 1963 עלה המחזה בלונדון בתיאטרון סטרנד. המחזמר שב והועלה על במות ברודוויי ב-1972 ובין 1996 ל-1998. ב-1966 הופק סרט קולנוע על פי המחזה, בבימויו של ריצ'רד לסטר. בין לבין לא ירד המחזמר מבימות התיאטרונים ברחבי העולם. בישראל עלה המחזמר לראשונה בתיאטרון הקאמרי ב-1994 בבימויו של מיכאל גורביץ' עם הנוסח העברי של דן אלמגור ומיכאל גורביץ'.

שמו המלא של המחזה במקורו - "דבר מצחיק קרה בדרך אל הפורום" - הוא מעין בדיחה הלקוחה מעולם הבידור האמריקני, שרובו היה מאויש על ידי בדרנים יהודים. הקומיקאים נהגו לפתוח את המופע שלהם במשפט "דבר מצחיק קרה לי בדרך לכאן". מעבדי המחזמר הצמידו את הפתיח היהודי ל"פורום" הרומאי.

הדמויות האופייניות לקומדיות של פלאוטוס כוללות אב-טיפוסים כמו החייל הרברבן, הקמצן, הזקן האשמאי, הזקנה השתיינית, הטפיל, התאומים הזהים, העבד החנפן והערמומי, הקורטיזנה, הצעירים התמימים המאוהבים. כל אחת מהדמויות הוכתרה בשם המאפיין את תכונתה הבולטת ביותר.

ובקומדיה המטורפת **דבר מצחיק קרה** הרו ("הגיבור") בן השבע-עשרה, מאוהב בקורטיזנה ("הבתולה") פיליה, השווה ב"בית הקלון" של לייקוס ("הלקקן"). האומללה נמכרה לגנרל מיילס גלוריוסוס ("הגנרל המהולל") שעומד לבוא עם חייליו לקחתה לאישה. אם פסאודולוס ("העבד שעובד על כולם בעיניים") יצליח לסכל את המזימה ולחלץ אותה מידי הגנרל בעזרתו של העבד היסטרויום ("ההיסטרי"), הוא יזכה להיחלץ מגורלו כעבד ולממש את חלומו ולהיות אזרח חופשי. מכאן ואילך מתפתח קרקס מטורף שהולך ומסתבך בעלילה משעשעת ומפתיעה, גדושת תחבולות וחבלות, מעבר לכל דמיון.

→ רונה -לי שמעון ועידו רוזנברג, רמי ברוך ואיתי טיראן ↑ שלמה בר-אבא

כל שיר הוא מחזה קצר

← סטיבן סונדהיים

פ עמים רבות נשאלתי מדוע אני לא כותב את המחזה כולו, אלא רק את השירים, מה גם שאני מתייחס אליהם כאל מחזות קצרים. מילת המפתח כאן היא "קצרים". מטבעי אני מחזאי אבל חסרה לי המיומנות הבסיסית הדרושה, היכולת לספר סיפור שירתק את תשומת לבו של הקהל למשך יותר מדקות ספורות. כתיבת מחזה היא בעיני הסוגה הספרותית הקשה ביותר... משוררים אינם חייבים לדאוג לעלילה; סופרים אינם צריכים "להתעסק" עם השחקנים. המחזאי צריך להיות אחראי לשניהם ולהבטיח שהתוצאה תרתק את הקהל למשך כשעתיים וחצי (שבדרך כלל כוללות הפסקה שבה הוא מאבד אותם למשך 15 דקות וצריך לחזר אחריהם מחדש בשבועם לאולם). נראה לי שאני מסוגל להבטיח את תשומת לבו של הקהל עם יצירות ספרותיות קצרות,

גדי יניל

"מערכונים" שקוראים להם שירים. "המערכון" הארוך ביותר שכתבתי הוא שיר הפתיחה לאל תוך היער שנמשך 12 דקות וכולל גם דיאלוגים.

כל מי שעוסק בכתיבה זקוק לשלושה דברים: נסיון, יכולת הבחנה ודמיון. גיליתי שהיה בי כשרון לתחום מסוים של הבחנה, כשרון חיקוי. לא רק חיקוי של מיגוון טיפוסים (בקולג' הייתי שחקן) אלא חיקוי של דיאלוג, של צורות ביטוי שונות. הסגנון היחיד שהתקשיתי לחקות היה הסגנון הכאילו אלגנטי, שברט שלוב ולארי גלברט רקחו בשביל דבר מצחיק קרה בדרך לפורום.

דבר מצחיק הזמן: יום אביב, 200 שנה לפנה"ס. המקום: רחוב ברומא, לפני בתייהם של לייקוס, בעל בית זונות מושחת; סנקס, אציל שטוף זימה; וארונים, זקן מטומטם. העלילה נסבה סביב מאמציו של העבד התחמן פסאודלוס לצאת לחופשי, אם יצליח לפתור את בעיות האהבה של אדונו הצעיר ואת התסבוכות הנובעות מכך.

דבר מצחיק קרה היה צריך להיות המחזמר הראשון שלי בברודווי שעבורו כתבתי את מילות הפזמונים והלחנים כאחד. ברט שלוב, לארי גלברט ואני כתבנו אותו במשך ארבע שנים. הייתי צריך להיות נפעם ומתרונו. במקום זה חשתי פאניקה שגבלה בהיסטריה נוכח ההתרגשות של היותי סוף סוף מלחין. רציתי לקבל אישור. פניתי לידידי המחזאי ג'יימס גולדמן וביקשתי ממנו שיקרא את המחזה ויקשיב למוסיקה. הוא שיבח את הכתיבה המבריקה, ולאחר שהקשיב למוסיקה היה לא פחות נלהב, אבל אז הוסיף ואמר: "הבעייה שהם לא הולכים יחד"... אוסקר המרשטיין לימד אותי ששיר הוא בעצם מעין מערכון שמעצים את הרגע, או מניע את העלילה. הדמות ששרה נתונה למהפך רגשי, או שהיא חשה רגשות כה עזים עד שהם דוחפים אותה לפעולה. בעקבות ההשכלה המוסיקלית שקיבלתי ראיתי בכל שיר תבנית של סונטה: הצהרה, פיתוח וסיכום. בשביל אוסקר זה היה מערכה ראשונה, שנייה ושלישית. הוא ניסה להימנע מפזמונים שהביעו רעיון אחד ויחיד. אבל דבר מצחיק קרה דרש בדיוק את ההיפך ממה

סונדהיים בישראל: סוויני טוד התיאטרון הקאמרי, 1983; האופרה הישראלית, 1991 | דבר מצחיק קרה התיאטרון הקאמרי, 1994 | סיפור הפרברים תיאטרון "הבימה" (בשיתוף תיאטרון חיפה), 1996;

שאוסקר לימד אותי לעשות. מדובר בפארסה: חבורה של טיפוסים שמוצאת עצמה במצבים סבוכים, וברגע שהם כאילו נפתרים הם מוליכים לסיבוכים הרבה יותר גדולים. כמו בכל מחזה המצבים נולדים מתוך הדמויות, אבל הדמויות בפארסה, כמו בכל קומדיה מוסיקלית מסורתית, הן חד-ממדיות: העבד הערמומי, הבעל הנואף, הלוחם הרברן. העימות בין הדמויות הוא זה שמניע את העלילה, הבעייה היא שדמויות חד-ממדיות מולידות שירים בצלמן, וכל שיר עוסק ברעיון אחד בלבד. תפקידם של שירים אלה הוא, כפי שאמר ברט שלוב, "לתבל את הרגע".

השירים שחיברתי לדבר מצחיק קרה נותרו עד היום הקשים ביותר שהיה עלי לכתוב. הייתי צריך לכתוב שירים שכל אחד מהם הוא בדיחה. הטעות שלי היתה שמרוב רצון לכתוב שירים משתעשעים, הרגשתי שאני צריך לפצות על כך בתייחוס, בחרוזים ובמשחקי מלים; הייתי שנון במקום להיות מצחיק...

שיר הפתיחה אוסקר המרשטיין חזר ואמר לי ששיר הפתיחה יכול ל"עשות" את ההצגה או לגמוז אותה. לדבריו, תפקידם של השירים הוא להציג את הסיפור ואולי גם את הדמויות בדרך מבודדת, ומה שיותר חשוב, לייצר את הטון הנכון ולדווח לצופים איזו מין הצגה הם עתידים לראות...

שיר הפתיחה המקורי שכתבתי היה הכרזה ברורה על כוונתינו להציג קומדיה נמוכה בשפה כאילו קלאסית. חשבתי שהשיר קיפל בתוכו את הכל וכך חשב גם הבמאי ג'ורג' אבוט. דבר אחד לא מצא חן בעיני - המוסיקה, הוא חשב שהיא "לא ניתנת לזמזום". אין ספק שהיא היתה דיסוננטית מאד. אני הייתי מלחין טירון, להוט לשאת פעולה וללמוד מבמאי אגדי. כתבתי שיר שקיויתי שיהיה ניתן לזמזום ושימצא חן בעיני הבמאי ובעיני הקהל. עם השיר "אהבה באויר" פתחנו בניו הייב ונתקלנו בביקורות מעליבות ובקהל אדיש. לא יכולנו להבין למה זה קורה... בווינגטון, בשבוע האחרון לפני פתיחת ההצגה בניו יורק, הצעתי שנזמין את הבמאי ג'ורג' רובינס כדי להתייעץ אתו. ידענו שהוא

"בית צבי", 2010 | צד בצד עם סונדהיים תיאטרון החאן, 1988 | מתקשים תיאטרון בית ליסינג, 1999 | ג'יפסי "בית צבי", 2002 | תשוקה "בית צבי", 2006 | קומפני סטודיו יורם לוינשטיין, 2007;

אוהב את החומר ושהוא מעריך את הבמאי שלנו. העצה הראשונה שלו היתה להחליף את שיר הפתיחה. "נכון שאפשר לזמזם אותו והוא תוסס והקהל אוהב אותו אבל הוא הורג את כל מה שבא אחריו... שב לכתוב את השיר מחדש ואל תכניס בדיחות, תן לי להתעסק עם הבדיחות" אמר ג'ורג', וזה בדיוק מה שהוא עשה.

התוצאה היתה השיר "קומדיה רבותי" שכתבתי באותו סוף שבוע, וששינה את ההצגה מקטסטרופה לשלאגר שרץ שלוש שנים בברודווי. דבר מצחיק קרה היה עבורי חוויה מריירה-מתוקה. המתיקות נבעה מן הכתיבה, מן הריגוש של לחזור ולהלחין, והעונג של בילוי בחברת ברט שלוב ולארי גלברט, שני יוצרים מן היותר מצחיקים ושנונים שהיתה לי הזכות להכיר. המרירות היתה כרוכה בהצגות ההרצה מחוץ לעיר כשההצגה "זכתה" לביקורות מלאות בוז ולקהל דליל (בהצגה יומית בווינגטון שיחקנו לפני 50 איש באולם של 1600 מקומות). מפיק פחות אמיץ מהרולד פרינס היה מחליט להוריד את המסך על אסון כזה לפני שהגיע לניו יורק. ומה שגרוע יותר, הבעיות שהתעוררו סביב ההצגה גרמו למתחים בין ברט, לארי וביני, מתחים שנדרשו חודשים כדי להפיג אותם.

כשפתחנו את ההצגה בניו יורק המרירות גברה על המתיקות: המחזמר התקבל בהתלהבות רבה, חוץ מאשר השירים... דבר מצחיק קרה היה מועמד לשמונה פרסי טוני (וזכה בשישה), הקטגוריה היחידה שלא היתה מועמדת לפרס היתה המוסיקה. כשישבתי בבית מול הטלוויזיה וליקקתי את הפצעים תוך כדי צפייה במקבלי הפרסים, לא היה לי במה להתנחם חוץ מאשר בידיעה שההצגה היא הצלחה אדירה ואני ארוויח קצת כסף. בסופו של דבר דבר מצחיק קרה היה השלאגר הגדול ביותר שהיה לי חלק בו. גם למתחים שנוצרו ביני לבין שותפיי בתקופת הצגות ההרצה היה יתרון סמוי: זה הכין אותי לחוויה שנכונה לי בהצגה הבאה, שלרוע המזל לא היתה הצלחה. המחזמר כל אחד יכול לשרוק, 1964, היה כשלוך חרוץ, הראשון שלי. ●

מתוך ספרו של סטיבן סונדהיים "FINISHING THE HAT", הוצאת אלפרד איי. קנפף, ניו יורק, 2010

תיאטרון באר שבע, 2011 | מתגלגלים סטודיו יורם לוינשטיין, 2009 | מוסיקת לילה זעירה סטודיו ניסן נתיב, 2009 | אל תוך היער המחלקה הרב-תחומית של האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, 2012.

טיבן סונדהיים מתואר לא אחת כגדול התמלילנים האמריקאים של כל הזמנים. מתואר כזה עלולה להשתמע ביקורת מסוימת כלפי סונדהיים המלחין. נכון הדבר שסונדהיים כמלחין לא זכה להצלחה ולהכרה של עמיתיו למקצוע כדוגמת גרשווין, פורטר וכמובן אנדרו לויד-וובר, לעומת זאת, סונדהיים נחשב בחוגים מוסיקליים כאחד מגדולי המלחינים האמריקאים של המאה ה-20, לצד שמות כמו קופלנד וברנשטיין, שפעילותם המוסיקלית הייתה בעיקרה באולמות הקונצרטים ולא על בימות ברודוויי. עבורי, סונדהיים כמלחין בעולם מחזות הזמר הוא המהפכן והממציא, בה"א הידיעה, כמו פיקסו ואנדי וורהול, או הביטלס ואפילו כמו מוצרט וואגנר.

סטיבן סונדהיים כמלחין ומוסיקאי

◀ ניר כהן

גדולתו של סונדהיים כמלחין לבמה קשורה בשני דברים (מלבד כישרון בלתי רגיל): הכשרה מוסיקלית קלאסית, והיותו לא רק מלחין, אלא גם תמלילן. למעשה, סונדהיים כתמלילן עבד עם כמה וכמה מלחינים (ברנשטיין, לורנס, רוג'רס), אך כמלחין מיעט מאוד לשתף פעולה עם תמלילנים אחרים והלחין רק שירים בודדים למילים של אחרים.

סונדהיים למד נגינה בפסנתר בילדותו והתנסה בסגנונות רבים. לאחר שסיים את לימודי הקולג' בהצטיינות יתרה זכה במענק כספי נדיב והוא בחר לנצל אותו כדי לחזור למנהטן וללמוד אצל המלחין מילטון באביט. באביט היה המורה הנחשב והמבוקש ביותר באותם ימים, ועם תלמידיו נמנים המלחינים האמריקאים החשובים ביותר של המחצית השנייה של המאה ה-20, רובם ככולם מלחיני אוונגרד קלאסיים שהתנסו בטכניקות הלחנה חדשניות. סונדהיים היה שונה, וכפי שהעיד על השיעורים עם באביט - מלבד לנתח יצירות משל מוצרט ובטהובן, כל שיעור נפתח בניתוח של שירים מאת גרשווין או ג'רום קרן ואחרים. באביט לימד את סונדהיים כיצד לתכנן הלחנה של קטעים מוסיקליים ארוכים ואיך לחרוג ממבנה השיר הסכימטי שאפיין את מחזות הזמר

של ברודוויי. סונדהיים רכש כלים באנליזה מוסיקלית שניכרים היטב במחברות הסקיצות שלו שנים רבות אחר-כך. המסר העיקרי מהשיעורים הללו תאם היטב את מה שלמד סונדהיים בכל הנוגע לכתיבת תמלילים אצל אוסקר המרשטיין - כל החלטה צריכה לשרת את הסיפור. ההבנה הזאת, שתפקידה של המוסיקה הוא לקדם את הסיפור ולא להוות בידור להמונים בלבד, עומדת בבסיס גדולתו של סונדהיים כמלחין, וגם בקושי שלו להתקבל על ידי הקהל הרחב. התוצאה של ההבנה הזאת היא שחלק גדול מהשירים של סונדהיים עולים וצומחים מתוך הדיאלוג שבא לפנייהם, וקשה או בלתי אפשרי לנתק אותם מהרצף הדרמטי ולשיר אותם בלי ההקשר הזה. ההבנה הזאת גם הובילה את סונדהיים לעצב שפה מוסיקלית וסגנון מוסיקלי שונה לכל אחת מהיצירות שלו. הכל לפי הצרכים של המחזמר אותו הוא מלחין. וכך *תשוקה* כתוב בשפה אופראית, והיא נשמעת כמו רפסודת אבה אחת ארוכה. *מתנקשים* הוא רצף של שירים המחקים סגנונות שונים של שירים אמריקאיים פטריוטים, בעוד ש-*FOLLIES* מציג שירים שהם מחוות למלחיני מחזות הזמר של שנות ה-30. באל *תוך היער* סונדהיים מאמץ שפה מודאלית שמאפיינת שירי ילדים לצד רגעים כרומטיים הלקוחים מסרטי אימה. *סוויני טוד* מבוסס כמעט מתחילתו ועד סופו על המנגינה הנוצרית של "יום הדין" שמופיעה באופן מושווה, וכו'. הסגנון הייחודי של סונדהיים מאפשר לזהות אותו מיידית - הוא אף פעם לא בנאלי והוא חף מקלישאות. קלישאה היא דבר מוכר ונדוש ושימוש בה לא יכול לשרת מחזמר חדש. הכלים שרכש בלימודיו אצל באביט מאפשרים לו לכתוב מעברים הרמוניים וריתמיים מורכבים, ליצור מנגינות ייחודיות שלפעמים קשה לזמזם אותן, אבל הן תמיד נובעות מהקצב הטבעי של הטקסט ומאופן הדיבור המייחד את הדמות ששרה אותן. אי אפשר לטעות בזיהוי שיר של סונדהיים כשיר של מלחין אחר, וגם קל מאוד לנחש מאיזה מחזמר הוא לקוח, תודות לקוהרנטיות המוסיקלית שהוא יוצר בתוך כל מחזמר.

בספריו המאלפים LOOK I MADE-I FINISHING THE HAT A HAT סונדהיים ריכז את כל התמלילים שכתב לאורך השנים, בין אם למוסיקה שלו ובין אם למוסיקה של אחרים. סונדהיים מתאר כמה כללי ברזל שהם נר לרגליו כשהוא כותב מילים, והדבר נכון גם לגבי הכתיבה המוסיקלית שלו: תוכן מגדיר צורה; פחות זה יותר; אלוהים נמצא בפרטים הקטנים. שלושת הכללים האלה משרתים את המטרה הנעלה: **בהירות**.

אם נאזין היטב לשירים של סונדהיים, בתוך ההקשר שבו הם מופיעים, כלומר - כחלק מהפקה מלאה של מחזמר, נגלה שסונדהיים נצמד היטב לשלושת הכללים הללו. מנגינה לעולם לא תחזור על עצמה בצורה פשוטה ומדויקת - כי המילים משתנות, כלומר התוכן משתנה, ולכן גם על הצורה שלו להשתנות. רוב השירים שלו קצרים ומדויקים בהבעה שלהם. אם אפשר לומר את מה שיש לומר בשני בתים, למה לכתוב ארבעה? ואם נאזין ממש היטב, נגלה שסונדהיים מנצל כל הזדמנות להפתיע, לחדש ולשנות ואף פעם לא באופן שיאפיל על הדמות, על העלילה ועל הרגש שמועבר בשיר. אלו הפרטים הקטנים - צליל אחד שמשתנה, שינוי בסולם, אקורד מפתיע.

בשנים האחרונות חל שינוי מסוים, וסונדהיים זוכה להכרה הולכת וגדלה גם כמלחין. מעניין שהקהל והמבקרים למדו לאהוב את סגנונו המוסיקלי עם השנים, למרות שהסגנון המוסיקלי שלו השתנה משירים פשוטים יחסית במחזות הזמר המוקדמים *דבר מצחיק קרה בדרך לפרורם*, *קומפני לסגנון* שהוא לעתים אופראי ותמיד מפתיע באופן שבו הוא משתלב במחזה

עצמו (*סוויני טוד*, *יום ראשון בפארק עם ג'ורג'*). בעשרים השנים האחרונות הוקלטו גרסאות ג'אז לשירים שלו, הועלו עשרות קונצרטים שבהם מבוצעים מיטב שיריו, ונכתבו יצירות מוסיקליות שמבוססות על מנגינותיו. אין ספק שהמורשת של סונדהיים תזכר לא רק בזכות סגולותיו כתמלילן, אלא גם בזכות גאונותו המוסיקלית. בעוד שאת מילותיו הוא כותב בשפה האנגלית, עובדה שמצריכה תרגום שתמיד ירחיק את השיר המתורגם מגדולתו של המקור (גם כשמדובר בתרגומי מופת), את המוסיקה שלו אין צורך לתרגם ולהתאים לקהלים שונים, וכך כולנו יכולים ליהנות מהשירים הנהדרים שלו, שהם תמיד יותר מסתם שירים שמלווים סיפור. בכישרונו הייחודי ובשילוב המושלם שהוא יוצר בין מילים למוסיקה, סונדהיים יצר למעשה ז'אנר חדש שהוא בין מחזמר קלאסי לאופרה, ז'אנר שהוא קרוב יותר לדרמה מוסיקלית כוללת, שבה אין להפריד בין המרכיבים, שכן אלו ניתכים לכדי יצירה אחת מושלמת. *

ניר כהן, מנצח ומוסיקולוג. ניצח על הפקת הבכורה הישראלית של המחזמר "אל תוך היער", עליו גם כתב עבודת מחקר מקיפה. לצד עיסוקיו הרבים בעולם הקלאסי הן כמנצח והן כמוסיקולוג, מקדיש ממצאו ופעילותו כדי לקדם את היצירה של סונדהיים בקרב הקהל בישראל.

אסף פריינטא.
מימין: רותי אהרוני
עירית רוהטין
מתן דקמחי

גלוריוסוס: כלתי!
ברוך בואך
אני הוא בועלך
אָרזו אותה יפה ומיד נלך!
להתראות!
אין זמן להשתהות!
יש ערים לכבוש,
כפרים להרוס,
ובני אדם לשחוט!
מתוך השיר "בואי כלה"

הרו: ...לא חסר לך כלום את בורכת
 ביופי
 יופי ללא דופי
 אופי בשבילך זה מותרות
 אשת -
 חלומות כובשת
 ונוס כבר תולשת שיערות!
 אין טעם לרכך
 מבריקה את לא, אך את...
 זוהרת בדרכך...

יחד: יש בי/בך קסם
 זה מספיק בעצם
 כי לצד כל הדברים שאין
 אי אפשר שלא למצוא בי/בך - חן.

מתוך השיר "יופי"

↑ קטיה פיסצקי
 ↓ עידו רוזנברג, רונה-לי שמעון

היסטוריום: ...הוא בחיים לא יאמין
 שאני עלמה צעירה. תסתכל עלי.
 פסאודולוס: אני לא יכול להוריד ממך
 את העיניים. עיניי רואות
 רק יופי
 יופי ללא דופי
 אופי בשבילך זה מותרות
 אשת- חלומות כובשת
 ונוס כבר תולשת שיערות!
 את יעלת-החן
 כמה יפִּיפִּית, זה פשוט לא ייאמן
 בוא כבר הנה!
 (לקהל) יש יפות ממנה
 אך יפה כמוהו - (מתקן) מוֹה - אין!
 מתוך השיר "יופי" (רפרויה)

↑ איתי טיראן, שלמה בר-אבא / עירית קפלן
 ↓

פלאוטוס לועג לקמצנות, למחשבות, לתאוות ההתעשרות, למי שהכסף בעיניהם הוא חזות הכל. הצעיר הפלאוטוני זקוק לכסף רק כדי שיוכל לזכות באהובתו. גם העבד הפיקח אינו שואף להתעשרות לשמה, הוא מעוניין בצבירת כסף כדי שיוכל לקנות את חירותו. לכן אחד משנואי נפשו של פלאוטוס הוא הסרסור החמדן, האיש שהופך את העונג למקור פרנסה.

הקומדיה הפלאוטונית מציגה עולם הפוך: העבד העולה על אדונו, האשה היורדת לחיי בעלה, הבן המאלף את הוריו, העציר המטיף לשופט. העבד החכם, השובב החצוף, המנסה להגיע למעמד בחברה, הוא נישמת אפה של הקומדיה הפלאוטונית, שאינה מבטלת את הבדלי המעמדות, אבל יוצרת היררכיה אריסטוקרטית חדשה, שבה, זמנית, התבונה ולא הייחוס היא המבדילה בין שליט לנשלט. לשעה קלה אנשי האצולה האמיתיים הם דווקא העבדים הפקחים, המנסים לגבור בערמוניות על אדוניהם, הנזקקים לעזרתם. במקום או במאוחר, כל האדונים במחזותיו של פלאוטוס נשמעים למשרתים, המנצלים את ההזדמנות כדי להשפיל את מעבידיהם.

אותם עבדים, שבחיי היום יום מותר היה להלקות אותם, לענות אותם, עד כדי שבירת עצמות וקטיעת אברים, או אפילו להוציא אותם להורג בעוון חוצפה, שקר או גניבה, הופכים להיות הגיבורים בעולם שבו רק הערמומים הם חופשיים.

בקומדיות של פלאוטוס העבדים נמלטים מהעונש הצפוי להם ויוצאים ללא פגע, מפני שזהו רצונם של הצופים. כל איש בקהל ידע כי הוא עד לאנרכיה זמנית, קיצרת מועד. כשהקומדיה תגיע אל קיצה השחקנים יסירו את בגדיהם ומאותו רגע ואילך הם שוב יהיו נתונים לבעיות היום יום, שהן היפוכה של החגיגה. ובמחשבה מפוכחת זו הם עוזבים את הבמה, יוצאים מן התיאטרון וחוזרים אל המציאות. ●

מתוך הספר "צחוק רומאי - הקומדיה של פלאוטוס" מאת אריך סגל, הוצאת אוניברסיטת אוקספורד, ארה"ב, 1987

→ רמי ברוך, גדי גיל ↑ מאיה קופצ'יק-שחר, רוני שיינדורף, רותי אהרוני, נועה הופמן, קטיה פייסקי

הופכת על פיהם את כל הערכים המקודשים, מוחקת את המלנוכליה השלטת, את המשמעת הקפדנית ואת הצייתנות, ומציעה במקומן חוצפה, שובבות, חושניות, ביטול ערכי המוסר ופריצת גדר.

הדילמה הרווחת ביותר במחזותיו של פלאוטוס היא זו של הצעיר המאוהב, הפונה אל עבדו הפיקח שיבוא לעזרתו כדי להערים על הוריו. הבנים במחזותיו של פלאוטוס מייחלים למות הוריהם, כדי שיוכלו לרשת את רכושם ולזכות בנערה בה הם מאוהבים. האבות הרומיים שלטו בחיי ילדיהם, הם יכלו להענישם ככל העולה על דעתם, אפילו להורגם, אם חשבו שזה העונש המגיע להם על אי-ציות. הוא הדין ביחסים שבין האזרחים למוסדות המדינה. פטריארכליות ופטריארכיות הם קשורים קשר מילולי ותוכני כאחד.

מן המחזות עולה האנטגוניזם המתמיד השורר בין אבות לבניהם ובין הבעלים לנשותיהם. אין פלא איפה שהבנים מצפים למות הוריהם והבעלים מייחלים למות נשותיהם.

על הבמה הפלאוטונית מותקפים ומנותצים במילים ובמעשים ערכי המוסר הרומיים הבסיסיים. מחזותיו של פלאוטוס לועגים לכל מה שמאפיין את החברה הרומית ומגישים לצופה טעימה קלה מן החיים האסורים. במקום הסייגים והאיסורים, קלות ראש, חוצפה ושובבות; במקום צנזורה, חושניות והפקרות, במקום פרגמטיות וחסכנות, הסתכנות ופורנות, במקום שלטון הורים בילדים, מרד הבנים, חוצפת הנשים, ושלטון העבדים באדוניהם.

איך אפשר לחיות ללא שפחה? יש שמתפקדים בכמה שפחות אני, אישית, מעדיף כמה שפחות...

איך אפשר לחיות ללא שפחה? קח לך שפחה שתתרוצץ סביב נערה עובדת עם מחשוף נדיב נותנת את כל כולה!

איך אפשר לחיות ללא שפחה? מישהי שלא נוטה להתפלסף אבל נוטה להתכופף ולא תגיד אף מילה!

מתוך השיר "איך אפשר לחיות ללא שפחה"

בתקופת פלאוטוס היו חמורים מאד. אסור היה להזכיר את שמו של אדם בפרהסיה לא בדברי שבח ובודאי שלא בדברי ביקורת. הצנזורה היא המצאה רומית ולא רק ביחס לטקסטים כתובים. הצנזור הרומי היה 'כלב השמירה' של ערכי המוסר וההתנהגות החברתית. האוירה ששררה בתקופה זו היתה ספרטנית ופוריטנית, שמרנית מאד (למשל, גבר הושעה מן הסנט על שנישק את אשתו בפרהסיה). על רקע זה יש להבין ולהעריך את מה שקורה לדמויותיו של פלאוטוס על הבמה.

רק הערמומים הם חופשיים

ברומי שררה הערצה בלתי מוסייגת לדור האבות; הם היו המופת שלאורו נדרשו הצעירים לנהוג בחיים הפרטיים והציבוריים כאחד. הרצינות המחמירה פיתחה תחושה מתמדת של חטא, בדומה לתחושת החטא הנוצרית. מן הילדים נדרשו כבוד ודרך ארץ ללא סייג כלפי ההורים וכלפי כל דמות פטריארכלית, אישית או מימסדית. הקומדיה של פלאוטוס מבטלת לשעה קלה את כל האיסורים הללו ומפנה מקום להפקרות החוגגת. היא

י אפשר להבין את הקומדיה הפלאוטונית בלי להכיר את הקרקע החברתית עליה צמחה. הדרמה הרומית היתה תמיד קשורה בימי חג ומועד, ומה שאפיין את חגיגות העם הרומיות הוא הרשות שניתנה לשבור את החוקים הנוקשים ולהחליפם בעליצות וקלות ראש. הקומדיות של פלאוטוס מתירות שבירה זמנית של חוקי החברה והתעלמות מן האיסורים המרובים והמוסכמות הנוקשות. הסייגים הרומיים

סטיבן סונדהיים

סטיבן ג'ושוע סונדהיים, יליד ניו יורק, 1930, הוא אחד היוצרים החשובים ביותר בתחום מחזות-הזמר. כשהיה בן עשר הוריו התגרשו והוא עבר עם אמו לפנסילבניה. שם פגש את אוסקר המרשטיין, מחבר מחזות הזמר הנודע, שהכיר בכשרונו של הנער וטיפח אותו.

כשהיה בן 25 הציע לו המחזאי ארתור לורנץ לכתוב את השירים למחזמר סיפור הפרברים, למוסיקה של לאונרד ברנשטיין. המחזמר, שעלה ב-1975, היווה את נקודת המפנה בקריירה של סונדהיים. בעקבות ההצלחה באו שתיים נוספות: ג'יפסי ב-1959 ודבר מצחיק קרה בדרך לפורום ב-1962, המחזמר הראשון שעבורו חיבר את המלים ואת הלחנים. גם שני מחזות אלו עובדו אחר כך לסרטים. רצף הצלחות נקטע ב-1964 עם כשלונו של המחזמר ANYONE CAN WHISTLE. גם המחזמר DO I HEAR A WALTZ שהופק ב-1965, לא נחל הצלחה. כמלחין, לא זכה סונדהיים בתחילת דרכו לתשומת לב מיוחדת, ובראשית הקריירה שלו נחשב בעיקר כתמלילן כשרוני.

ב-1970 עלה המחזמר קומפני אותו ביים והפיק הרולד פרינס. למחזמר זה חיבר סונדהיים את מילות השירים והלחנים כאחד. המחזמר, שנחשב למהפכני בתקופתו, זכה להצלחה אמנותית וקופתית. סונדהיים ופרינס המשיכו לשתף פעולה ועד 1979 העלו ארבע הפקות נוספות. FOLLIES, 1971, מוסיקת לילה זעירה

1973, PACIFIC OVERTURES, 1976, סוויני טוד 1979. כולם עסקו בנושאים מורכבים ובלתי שגרתיים.

ב-1981 נחלו סונדהיים ופרינס כשלון עם המחזמר שלהם MERRILY WE ROLL ALONG. לימים שכתב המחזמר וזכה להכרה אך באותה תקופה היה סונדהיים כה מאוכזב שחשב לפרוש מהתיאטרון וליצור סרטים, משחקי וידאו או לכתוב ספרי מתח. כעבור זמן מה החל לשתף פעולה עם המחזאי-הבמאי גיימס לפין וביחד העלו ב-1984 את המחזמר יום ראשון בפארק עם ג'ורג', שעלילתו מתבססת על ציור של הצייר הצרפתי סרה. המחזמר זיכה את סונדהיים בפרס פוליצר, שאינו מוענק בדרך כלל למחזות זמר.

סונדהיים ולפין המשיכו לשתף פעולה במחזמר אל תוך היער, 1987, שמבוסס על אנדות לילדים. ב-1990 העלה סונדהיים את המחזמר הפרובוקטיבי מתנקשים העוסק במי שהתנקשו או ניסו להתנקש בנשיאי ארה"ב. ב-1994 חזר לעבוד עם לפין והשניים העלו את תשוקה שזכה בפרס טוני. ב-2004 עלתה ההפקה של המחזמר THE FROGS. ב-2006 אמר בראיון ל"טיים" אוטו של לונדון שאין בכוונתו לכתוב חומר חדש בשל גילו המתקדם, ובכל זאת המשיך להיות מעורב בפרוייקטים שונים כמו הסרט סוויני טוד והמחזמר ROAD SHOW ב-2008. באותה שנה זכה בפרס הטוני על מפעל חיים.

בסך הכל כתב סונדהיים מילים ומנגינות ליותר מעשרים מחזות-זמר מוכרים, ומאות משיריו זכו לחיים עצמאיים והושרו בפי זמרי-על. גם תוכניות רוויזי הורכבו משיריו ובראשן צד בצד עם סונדהיים והתחנתי אתי קצת. לסונדהיים, עטור הפרסים, יש קהל מעריצים נרחב ברחבי העולם הרואה בו יוצר נועז, מקורי, חדשני, מתוחכם ומגוון, שחיפש בלי לאות דרכים אמנותיות בלתי שגרתיות, העומדות בניגוד לנטייתו המסורתית של המחזמר לשאוף אל המכנה המשותף הנמוך והרחב ביותר. הוא פרסם שני ספרים: FINISHING THE HAT ב-2010 ו-LOOK I MADE A-HAT ב-2011, בהם הוא מתייחס למכלול יצירתו על כל הבטיה, המקצועיים והאישיים.

"שואלים אותי למה אני ממשיך לכתוב לתיאטרון. התשובה היא פשוטה: התיאטרון הוא המדיום הדרמטי היחיד המכיר בקיומו של הקהל. בתיאטרון אתה מודע לכך שקיימת חווייה של היזון חוזר בין הצופים באולם לבין הבמה, וזה מה שמיוחד בו." *

ע

ל המוסיקה של סטיבן סונדהיים יפליאו אחרים הקבר, אני אפרק לרגע את המיקשה האחת והייחודית (מילים ומוסיקה) המרכיבה את יצירתו ואתמקד בעיקר במילות השירים במחזמר.

סונדהיים מתייחס לכל שיר במחזמר כאל שלם. מורכבות יצירתו כמו מבקשת לעתים רק להניח את היצירה לאוזניו כדי ש'תעבוד'. הוא יוצר בהומור, בחן ובווירטואוזיות מוסיקלית-טקסטואלית פזמונים שלצד היותם פונקציונליים ליצירה (הצגת דמות או נושא, קידום של קונפליקט או סיטואציה) עומדים בפני עצמם ('קומדיה רבותי') ולא פעם מכילים אמירה ביקורתית של כותבם על דמות (סרסור המכנה עצמו 'סוחר אהבה') על מצבה של דמות ('חוץ מחוץ, כלום אין ליי') ולעתים אפילו על מצבה של החברה האנושית.

מילה שלו

ב'איך אפשר לחיות ללא שפחה?', כשהצטרפות הזחיות הגברית על הבמה מרקיעה שחקים במקביל לחיפצון ולהשפלה של האישה בטקסט ("נערה שכל כולה רכות ותום ויש לה כישרון לסתום ופחד מאבטלה") מתגלה השיר הסופר-שוביניסטי הזה כביקורת, כמעט שיר מחאה פמיניסטי.

'חופשי' הוא מעין המנון לחופש ולשיוויון, שכוחו בכך שהוא מושר על ידי עבד עם כמיהות בסיסיות ביותר שמזכירות לנו, כאנשים חופשיים, כמה דברים אנחנו מקבלים כמובן מאליו. העבד טועם לראשונה את המילה 'חופשי' ומרגע זה טועם (בעיני רוחו) את טעם החופש, ומתנסה במה שיהיה לחיים כאדם חופשי להציע כש'על הדרך' עולים ערכים של שיוויון, דמוקרטיה והגשמה עצמית. בדרך הוא לא שוכח לבחון גם את החסרונות (כעבד מובטחים לו קורת גג ומזון). ובשורה התחתונה מכריע, איך לא, לטובת חופש.

'יופי' הוא אמנם דואט אהבה עם לחן אה-לה-דיסני, אך אידאל היופי כפי שהוא מוצג בו, רחוק מלהיות אידאלי. הבתולה מתוודה על שאין לה דבר להציע מלבד יופי; המחזמר מודע לכך ('מבריקה את לא, אך את זוהרת בדרךך') אך (כמו החברה הגברית?) לא צריך יותר מזה כי 'אופי בשבילך זה מותרות'. 'שקט' הוא שיר שכל כולו ניסיון (נואש) של משרת היסטרי להרגיע עצמו אל מול תסבוכת שנוצרה. אם ננתק אותו מהמחזה, נקבל מנטרה יעילה ושימושית לנוירוטי המצוי.

'בואי כלה', משרת עלילתית את הגעת הגנרל ותיבעתו לקבל את הבתולה שרכש ומציג את הארכיטיפ של הכובש האכזר, שבהגחכת דמותו ובהקצנת צימאון-הדם שלו, קשה שלא לראות רמז לאנטי-מיליטריזם של הכותב ("יש כפרים לשרוף, ראשים לערוף ותרבויות לקבור").

צפייה והאזנה נעימה. *

טל וייס, שלמה בר-אבא, גיא אלון, יוסי טולדו

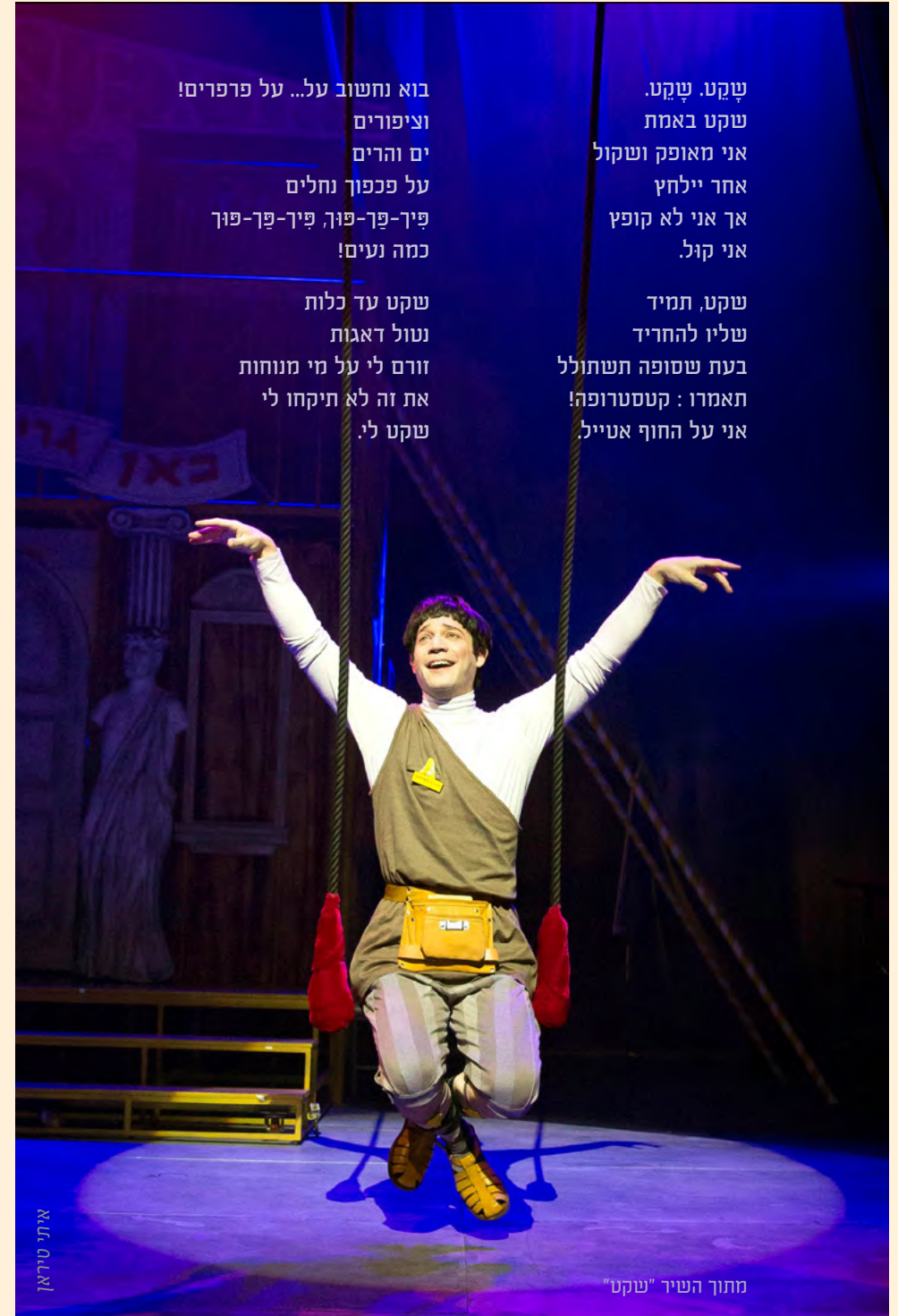
→ רוני שינדורף
 ↓ עירית רוהטין
 יובל עוז
 דימיטרי ברכוב
 מתן דקמחי

לספר בתנועה

הקשר שלי למחזמר המדעים הזה מחזיר אותי אל הכוראוגרף המקורי של היצירה, ג'ק קול, שהיה "אבי מחול הג'אז" באמריקה. הוא היה הכוראוגרף הראשון שהביא את מחול הג'אז לבמת המחזמר האמריקאי. דבקתי ביצירותיו ובמורשתו היא מלאכת החיים שלי. ההבנה שלו שהריקוד הוא מכשיר חשוב בהעברת הסיפור, הביאה אותי להסתכלות מחדשת בעבודתי. העובדה שעבדתי עם בוב פוסה שנים רבות כל כך ושיחזרתי את יצירותיו בכל רחבי העולם, סייעה לי להמשיך ולממש את אמנות הסיפור באמצעות תנועה. כפי שאמרתי, לפני רובינס ופוסה היה קול. ובמובן זה יצרתי מחוות לשניים מתוך השלושה. HEAT WAVE, הפרוייקט של ג'ק קול והמחזמר FOSSE שזכה בפרס הטוני ב-1999. מר רובינס הקדים אותי עם JEROME ROBBINS BROADWAY. אני מתכבד בכל לבי ברגשות ההערכה שאני רוחש למסורת המחול של המחזמר. כל מה שאני יודע נמסר לי על ידי המאסטרים הגדולים של העבר ואני מצפה לשנים בהן אעביר לבאים אחריי את אהבתי הרבה לנושא, וזה מה שהביא אותי לכאן, לתל אביב. לכבוד היה לי להסכים לבקשה ליצור את הכוראוגרפיה למחזמר ההיסטורי הזה ולהענות לאתגר של יצירה ומימוש אמנות הסיפור. 🍷

צ'ט ווקר, הכוראוגרף

בוא נחשוב על... על פרפרים!
 וציפורים
 ים והרים
 על פכפוך נחלים
 פיד-פד-פוך, פיד-פד-פוך
 כמה נעים!

שקט עד כלות
 נטול דאגות
 זורם לי על מי מנוחות
 את זה לא תיקחו לי
 שקט לי.

שקט. שקט.
 שקט באמת
 אני מאופק ושקול
 אחר יילחץ
 אך אני לא קופץ
 אני קול.

שקט, תמיד
 שליו להחריד
 בעת שסופה תשתולל
 תאמרו: קטסטרופה!
 אני על החוף אטייל

איתי טיראן

מתוך השיר "שקט"

פלאוטוס (184-254 לפנה"ס)

הקומדיה הרומית מוכרת לנו הודות לעובדה שהגיעו לידינו עשרים קומדיות שלמות של פלאוטוס, וכמה מאות טורים של קאיקיליוס. טיטוס מאקיוס פלאוטוס, גאון הבימה הרומית נשא שלושה שמות: בשם טיטוס נהגו הרומאים הקדומים לכנות איש כפר מחוספס, מאקוס הוא אחת הדמויות הטיפוסיות של

הקומדיה העממית, ופלאוטוס פירושו כנראה 'שטוח-רגל', והכוונה לשחקן הנועל סנדלים נמוכי עקב, בהבדל מן הנעל המיוחדת של הקומדיה - סוקוס, או הנעל גבוהת העקב - הקותורנוס של שחקני הטרגדיה. פלאוטוס נולד בשנות ה-50 של המאה השלישית לפנה"ס באומבריה, צפונית-מזרחית לרומא. שפת אמו לא היתה רומית, אך מחזותיו מעידים על כך שלמד את השפה עד כדי היותו מסוגל לנצל את כל תכונותיה של הלשון כדי להשיג את מטרתו - לשעשע את הקהל. הוא הכיר את הבמה על כל פרטיה, וכל סצינה וכל תנועה מחושבות מבחינת השפעתן על הצופים. מחזותיו הם עיבודים של קומדיות יווניות, אך הרוח היא רומית. הוא השכיל להתאים את השפה לכל דובר, לכל מצב, לכל רגש. בלשונו יש משחקי מלים, יש דו־משמעות במלים, פה ושם יש גם חריזה - וכולה מכוונת למטרה אחת - להביא את הצופים לידי צחוק בלתי פוסק.

ברט שבלוב (1915-1982) נולד בניו ארק, ניו ג'רזי, בוגר אוניברסיטת בראון ובעל תואר שני מאוניברסיטת ייל. בתקופת לימודיו התגלה כשחקן כשרוני. אחרי ששרת בהתנדבות כנהג אמבולנס במלחמת העולם השנייה, החל להתמקד בכתיבה, בימיו והפקה לרדיו ולטלוויזיה. הקריירה שלו בברודווי החלה ב-1948 ככותב במאי ומפיק. דבר מצחיק קרה בדרך לפרום היה אחת מהצלחותיו הגדולות. ב-1974 עיבד את "הצפרדעים" של אריסטופנס. ב-1980 כתב את הליברית לשנה טובה. בשלב מסוים בחייו עבר להתגרר בלונדון וחי בה שנים רבות, עד מותו.

לארי גלברט (1928-2009) נולד בשיקאגו להורים יהודים שהיגרו מלטביה ופולין. בתחילת שנות ה-40 עברה משפחתו לקליפורניה, אביו הספר טיפל בתסרוקותם של רבים מהבדרנים והשחקנים ההוליוודיים וכך נוצר הקשר הראשון שלו לכתיבה עבור הרדיו. כבר כעלם צעיר החל לכתוב טקסטים לקומיקאים בתוכניות הרדיו שלהם ואז עבר לטלוויזיה. בין הסדרות המוכרות הקשורות בשמו הסידרה המצליחה "מאש", "הברברים באים" וקומדיות קולנועיות כמו "טוטסי", שהיה סרטו המצליח ביותר. הצלחתו השנייה בברודווי לאחר דבר מצחיק קרה היתה SLY FOX על פי "זולפונה" של בן ג'ונסון.

נועה חופמן

שלמה בר-אבא

מאיה קופצ'יץ-שחר

רותי אהרוני

רוני שיינדורף

קיי לונג

עמרי ניצן / בימוי נולד ב-1950 בתל אביב. בוגר המנחה לבימוי בדרמה סנטר לונדון. 1974-1979: במאי בית בתיאטרון הבימה. 1979-1980: במאי בית בתיאטרון הקאמרי. 1985-1988: מנהל אמנותי בתיאטרון חיפה. 1985-1991: מנהל אמנותי בתיאטרון הבימה. 1991-1993: מנהל אמנותי בפסטיבל ישראל, ירושלים. מ-1994 משמש כמנהל האמנותי של התיאטרון הקאמרי. ביים חמישה ממוחזריו של ברטולט ברכט: **חתונה ועלייתה ונפילתה של העיר מהגוני** בקאמרי, 1980; **מעגל הגיר הקווקזי** בהבימה, 1987; **הנפש הטובה מסצ'ואן** בתיאטרון הלאומי של מינכן, 1989; **אמא קוראדו** בקאמרי, 2002. ביים עשרה ממוחזריו של שקספיר: **חלום ליל קיץ והלילה ה-12** (הבימה), **נשי וינדזור העליונות**, **ריצ'רד השלישי**, **הסוחר מונציה**, **קומדיה של טעויות**, **כטוב בעיניכם**, **המלט**, **מקבת** (הקאמרי), **מהומה רבה על לא מאומה** (תיאטרון חיפה), **כטוב בעיניכם** (תיאטרון באר שבע). בין שאר ההצגות שביים: **על קלות דעת וצביעות**, **מי תהום**, **האוצר**, **הזכייה הגדולה**, **המטבח**, **הביתה הביתה**, **מותו של סוכן**, **סוף ההתחלה**, **משרתם של שני אדונים**, **ביקור הגברת הזקנה**, **סיפור משפחתי**, **רצח**, **המורדים**, **אויב העם**, **אמא קוראדו**, **דמוקרטיה**, **יתוש בראש**, **היה או לא היה**, **אמדיאוס**, **גטו**, **האריסטוקרטים**, **קברט**. באופרה הישראלית ביים את **שיקוי האהבה** מאת דוניצטי (הוצגה גם באופרה של ברלין ובפסטיבל האופרה של פינלנד), **האיטלקיה באלג'יר** מאת רוסיני, **אותלו** מאת ורדי, **מסע אל תום האלף** מאת יוסף ברדנשווילי וא. ב. יהושע (הוצגה גם באופרה של רומא), **הילד חולם** מאת גיל שוחט וחנוך לוי (הוצג גם בבית האופרה בויסבאדן), **עלייתה ונפילתה של העיר מהגוני**, מאת ברכט ווייל. בטוקיו ביים את **נבוקו** ובאופרה של אנטורפן את **שמשון ודלילה** מאת סן סאנס. פרסים: זכה בפרס טנא לבימוי. זכה 4 פעמים בפרסי "כינור דוד" ופעם אחת בפרס "ורד הכסף" כבמאי השנה. חתן פרס חנה וגוטליב רוזנבלום לשנת 2000. זכה 6 פעמים בפרס התיאטרון הישראלי בקטגוריית "במאי השנה": על **רצח** שזכתה גם בפרס "הצגת השנה" (1997), על **המורדים** - שזכתה גם בפרס "הצגת השנה" 1998, על **קומדיה של טעויות** שזכתה גם בפרס "הקומדיה של השנה" (1996), על **כטוב בעיניכם** שזכתה גם בפרס "ההצגה המחודשת הטובה ביותר" (2001) על **המלט** שזכתה גם בפרס "הצגת השנה" (2005), ועל **גטו** ב-2010. ב-1997 זכה בתואר "איש השנה בתיאטרון" מטעם "ידיעות אחרונות" וערוץ 2, ובאותו תואר מטעם "מעריב". בשנת 2010 זכתה ההצגה **המלט** בתואר "הצגת העשור", במישאל שנערך בין 50 אנשי אקדמיה מתחומים שונים. **אמדיאוס** זכתה בפרס "העלמה המחודשת" (2009). **קברט** זכתה בפרס הצגת השנה ובפרס המחזמר של השנה, ועמרי ניצן זכה בפרס במאי השנה כבמאי המחזמר (2012).

אלי ביז'אווי / נוסח עברי יליד 1978, בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. בין תרגומיו: **בית ספר לנשים**, **קברט**, **רומיאו ויוליה**, תרגום השירים **לאמא קוראדו** (התיאטרון הקאמרי); **פיאף**, **שחק אותה סם**, **טירונות בלוח** (תיאטרון באר שבע); **אוצר יקר**, **אוליבר!**, **AVENUE Q**, **היפה והחיה** (בית ליסין/ק.א. הפקות) **צפרדי וקרפד** (המדיטק חולון); **מלחמת טרויה לא תפרוץ**, **בדלתיים סגורות**, **השגחה עליונה**, **אאידה**, **תשוקה**, **ג'קיל והייד**, **האידיטיטי**, **משחקי חופשה** (תיאטרון הספרייה); **כלוב העלזים**, **בן בהפתעה** (תיאטרון מסחר); **ליצנים של אלוהים**, **אל נקמות** (סטודיו יורם לוינשטיין). בימוי - תיאטרון באר שבע: **פיאף**. תיאטרון הספרייה: **תשוקה** (סונדהיים), **בדלתיים סגורות**, **היפה והחיה**. בית צבי: **אנדורה**, **השגחה עליונה**, **ספון ריבר**. כתיבה: **אריה הספרייה** (המדיטק), **לייזטרטה** עם אודי בן משה על-פי אריסטופנס (הבימה). קולנוע: תסריט **לבנות** עם איתן פוקס. זוכה מלגת קרן אמריקה-ישראל (שרת) לבימוי בשנים 2002-2006. זוכה פרס על כתיבת הילברטו **לאדיפוס משפט האלים**, פסטיבל עכו 2000.

צ'ט ווקר / כוראוגרפיה במאי-כוראוגרף שזכה למוניטין בכל רחבי העולם על עבודותיו בתיאטרון, בטלוויזיה, בקולנוע, בקליפים המוסיקליים ובכל התחומים המסחריים של המדיה. הגה ב-1999 את הרעיון של המחזמר **פוסה** זוכה פרס הטוני, פרס המבקרים והפרס של תיאטרון אליאנס מטורנטו, על הכוראוגרפיה. זכה גם בפרס אוליבייה שניתן להונה הרעיון והיצר של המחזמר הטוב ביותר. זכה בפרס הדרמה-לוג של לוס אנג'לס על הכוראוגרפיה שיצר עבור **בית הזונות הקטן והטוב ביותר**; זכה בשבדיה בפרס המקביל לטוני האמריקאי על הכוראוגרפיה הטובה ביותר **לאנני אוקלי אשת לפידות**, ובפרס של שיקאגו ע"ש ג'וזף ג'פרסון על הכוראוגרפיה **לפאל ג'ואי** שעלה בתיאטרון גודמן. כבמאי-כוראוגרף יצר את **צ'ריטי המתוקה** (הכוראוגרפיה

המקורית של בוב פוסה), בארה"ב, הולנד, יפן, מקסיקו, נורבגיה והווסט אנד של לונדון. עבודות נוספות: העלמה המחודשת של **פיפין** ב"בית החרושת לשוקולד" בלונדון (על פי הכוראוגרפיה של פוסה), עשור לסיבוב ההופעות של **כלוב העלזים** של שיקאגו, **שורת המקהלה**, **פוליס**, **מצחיקונת** באמסטרדם, **דבר מצחיק קרה בדרך לפורום** בתיאטרון גודמן בשיקאגו, **נשיקת אשת העכביש** במקסיקו סיטי (היה מועמד לפרס המחזמר הטוב ביותר) **קברט** בנורבגיה, בבלגרד ובסרביה, **שיר אשיר בגשם** במדריד, **המפיקים** בישראל (בתיאטרון הקאמרי), בברזיל, בארגנטינה, והמחזמר שזכה לשבחי הביקורת **האיש הרוקד וג'ואי על ג'אז** בנורבגיה. את כשרונותיו היצירתיים תרם גם לחמש יצירות מחול באופרה: **LOOK, CONFESION OF LOVE, CALOR, FEVER**, **BACK IN LOVE** והיצירה שזכתה לשבחי המבקר של העיתון ניויורק טיימס **SEDUCTION**. כמו כן שלוש יצירות מחול **ANGER, THE DOWN LOW, NIGHTCHASE** עבור להקתו של חוליו בוקה בארגנטינה. החל להופיע על בימות ברודווי בהיותו בן 16 כשהשתתף בהצגה המחודשת של **ON THE TOWN**. הופעות נוספות שלו בברודווי כוללות את **LORELEI, THE AMBASSADORS** וארבעה מחזות זמר של בוב פוסה: **משחקי הפיגמה**, **רוקדים**, **צ'ריטי המתוקה**, **פיפין**. לאחרונה זכה בפרסי המבקרים, בפרס אסטר ובמועמדות לפרס טוני על הכוראוגרפיה שלו **לפיפין** המופיע עכשיו בברודווי בתיאטרון ה"מיחיק בוקס", עם הבימוי של דיאן פאלוס. ההצגה המחודשת גרפה עשר מועמדויות לפרסי טוני, שאחדות מהן התממשו, וביניהן הפרס למחזמר המחודש. הפרוייקט העדכני שהוא עסוק עתה בפיתוחו, הוא המחזמר **גל חום** בו יכהן בתפקיד הכפול של במאי וכוראוגרף.

יוסי בן נון / ניהול מוסיקלי וניצוח פסנתרן ומלחין. תואר ראשון מ"אקול נורמל סופרייר", פריז. תואר שני מ"מנהטן סקול אוף מיוזיק", ניויורק. הופיע כסולן עם כל התזמורות הסימפוניות בארץ. זוכה קרן שרת במשך 12 שנים ברציפות. פרס אקו"ם להלחנה לתיאטרון, 1992. פרס מרגלית להלחנה לתיאטרון, 2000. פרס התיאטרון 2004 על **הנאהבים והנעימים**. הלחין וניהל מוסיקלית בכל התיאטראות בארץ. הבימה: **ירמה**, **ההולכים בחושך**, **בית ברנרדה אלבה**, **קופסה שחורה**, **הנאהבים והנעימים**, **חודש בכפר**, **העז**, **מלחמה**, **אנה קארנינה**, **כל החיים לפניו**, **איוולף הקטן**, **כמעט נורמלי**, **גברתי הנאווה**. בית ליסין: **מתנקשים**, **עשו עליך פעם סרט**, **אלטלנה**, **חשמלית ושמה תשוקה**, **הדוד וניה**, **פרינסס מרי 7**, **מלאכת החיים**, **סוסים על כביש גהה**. באר שבע: **כשאת אומרת לא**, **קומדיה של טעויות**, **השחקן**. הקאמרי: **אשכבה**, **נורה**, **הבכיינים**, **כטוב בעיניכם**, **מעין הכבשים**, **אמא קוראדו**, **המלט**, **המפיקים**, **גפן בלאדי**, **החגיגה**, **היה או לא היה**, **כנר על הגג**, **שמו הולך לפניו**, **ג'וני הלך**, **ינטל**, **גטו**, **איחש פישר**, **האריסטוקרטים**, **קברט**, **קזבלן**. עכו: **פרומות**.

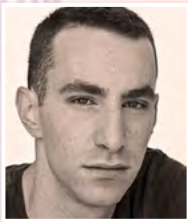

טל בלכרוביץ' / ניהול מוסיקלי וניצוח מלחין, מעבד ופסנתרן. בוגר האקדמיה למוסיקה בתל אביב (תואר ראשון בהצטיינות בקומפוזיציה), למד ב-MANHATTAN SCHOOL OF MUSIC (ניו יורק), בוגר ביה"ס "רימון". זוכה מלגות קרן תרבות אמריקה ישראל כמלחין ומעבד. בין עבודותיו - בטלוויזיה: הלחנה וניהול מוסיקלי ל**רחוב סומסום** (הופ 2009) **בית ספר למכשפים** (ערוץ לוגי). בתיאטרון: ניהול מוסיקלי וניצוח ל**מעגל הגיר הקווקזי**, **שירת הקאמרי** (התיאטרון הקאמרי) **עובד בשביל שניים**, **אוליבר**, **אבני קיו**, **סיפורי נרניה** (קרן אור הפקות-תיאטרון בית ליסין), **הכבש השישה עשר** (מדיטק חולון). מתזמר את המחזמר המקורי **בילי שוורץ** (פסטיבל מחזות הזמר). הלחין מוסיקה להצגות **שחק אותה סם** (תיאטרון באר שבע) **פיטר פן-הקסם חוזר** (חיפה), **דו רה מו** (המדיטק), **קולות בלילה**, **דרור קרן - מצד שני** (התיאטרון הקאמרי), **לייזטרטה**, **ערב שירי פינטר**, **יהודי זקן בלונדינית** (תיאטרון הבימה), **בידודות היקרה** (פסטיבל תאטרנטו), **איכה?**, **חיים כפולים** (תיאטרון תמונע) **תיבת נוח**, **סיפורי איתמר ורותי גם ואגדה על קערה ומצקת** (תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער). נגינה וניצוח בהצגות: **אמא קוראדו**, **הנפש הטובה מסצ'ואן**, **ג'וני הלך** (הקאמרי), **השוטר אזולאי**, **יוסף וכתונת הפסים המשגעת**, **הלהקה**, **הכבש ה-16**, **שלמה המלך ושלמי הסנדלר** (הבימה), **אהובת הדרקון**, **המצליחים**, **מלחמה על הבית**, **מילה של אהבה** (תיאטרון החאן). כתיבת מוסיקה: **שחק אותה סם**, **הכל בגן** (תיאטרון באר שבע), **בעל למופת**, **קולות בלילה** (התיאטרון הקאמרי), **פיטר פן** (תיאטרון חיפה). שיתף פעולה כמעבד באלבום של **אוהד חיטמן ואיה כורם**. עיבד והפיק מוסיקלית את הדיסק והמופע לילדים **ענן על מקל**. בימים אלה יוצא לאור דיסק משיריו והוא מופיע ברחבי הארץ.

השחקנים לפי סדר הא"ב

רותי אהרוני / סהרה בוגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים. רקדה בלהקות מחול יוסי יונגמן, האש האש (בלגיה) ופרוייקטים רבים ומגוונים. בשש שנים האחרונות רוקדת שרה ומשחקת בלהקת "מיומנה", חלק מקבוצת יוצרים רב תחומית עצמאית בשם NINE. בקאמרי השתתפה במחזמר קברט.

גיא אלון / רומאי בוגר תיכון האקדמיה בירושלים במגמת מחול. בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2007. זכה במלגות משרד החינוך התרבות והספורט, נירה ושמואל רודנסקי. תפקידים בהצגות: איימוס בשיקאגו, הסוס באקווס, איזון עדין ב"בית צבי", פנטזיה ואובססיה (פרס השחקן המצטיין בפסטיבל בוורשה), עקומים, קברט, בתיאטרון הספריה, גלילאו ופיאף בתיאטרון בארשבע, אגף 6 בתיאטרון הסימטה, קברט, כנר על הגג, המלט, גטו, ריצ'רד השני והשלישי, איש קטן מה עכשיו, סיראנו דה ברז'ראק בתיאטרון הקאמרי. בימוי: ערב עירוני - שירי אלתרמן בצוותא, דמויות המרות של פטרה פון קאנט ב"בית צבי". עיצוב תנועה: וויצק, ריצ'רד השלישי, איש קטן מה עכשיו בקאמרי, גלילאו ופיאף בתיאטרון בארשבע, המתאבד בתיאטרון הרצליה, כטוב בעיניכם במדיטק; ב"בית צבי": שקספיר ושות', ענבי זעם. שימש כעוזר כוראוגרף בקברט ובסיראנו דה ברז'ראק, בקאמרי; ביוסף וכתונת הפסים בהבימה ובתיאטרון הספריה.

שלמה בר-אבא / פסאודולוס נולד בנתניה בשלג הגדול. נכדו של רב ראשי ובנו של חלוץ גאה בשם יאצק. הודח מקורס טיס ומונה על ידי האלוף גנדי למפקד להקת פיקוד המרכז. אחרי הצבא הופיע עם אורי זוהר ויוסי בנאי בהצגה הקורקבן. למד תיאטרון באוניברסיטת תל-אביב אצל נולה צ'לטון. אבא לשני בנים ("עשיתי שני ילדים, הפסקתי כשראיתי כמה הם דומים לי...") שיחק 5 עונות בתיאטרון חיפה ברומיאו ויוליה, גן הדובדבנים, ליל העשרים, חנוך ליון, קריזה ("אבא אבא, ירח מטפף עלינו..."). השתתף במופעים מוסיקליים (יוני רכטר, אלון אולארצ'יק, גידי גוב ואחרים), ערב חד פעמי. גר שנה עם סוס במסגרת פרויקט נסיוני. בתיאטרון הסאטירי בצוותא: ויהי חור, סטירפטיז אחרון (פרס השחקן המצטיין). בטלוויזיה: זהו זה, ברונז, י. שוורץ ומלחמתו בחיים. ערבי בידור עם מוני מושונוב: פתאום ביחד, הביצה והתרנגולת, שאלו המעיל והסוס (פרס הצגת הבידור). 10 שנים בתיאטרון הבימה: החייל האמץ שוייק, המכשפה, הקומיקאים (פרס התיאטרון לשנת 2004), מחכים לגודו. לאחרונה בקאמרי: המפיקים, הכתובה, מעגל הגיר הקוקוזי, הם יורים גם בסוסים. לאחרונה בקולנוע: הסרט הערת שוליים, מועמד לאוסקר 2012 ועל פי מבקרי הקולנוע באמריקה דורג במקום הרביעי בעולם.

רמי ברוך / סנוקס למד משחק באוניברסיטת תל-אביב. הופיע בהצגות - תיאטרון נוה צדק: הפטריוט. פסטיבל עכו 1980: פונדק הרוחות (פרס ראשון). פסטיבל עכו 1984: ריקודו של גינגיס כהן (פרס ראשון). תיאטרון בית ליסין: ריקודו של גינגיס כהן, פן. התיאטרון הקאמרי: חוות החיות, מיכאל קולהאס, המסע של אמא טאבורי, נוצות, עוף לי גוף לי, הריון, פיקניק בחוסמסה, רחם פונדקי, שלוש אחיות, השחף, ראש משוגע, ריצ'רד השלישי, מבקר המדינה, הסוחר מוונציה, הנמר - הצגת יחיד עליה זכה בפרס ראשון בתיאטרונטו 1994, שכרי זכוכית, בוטרה, השוטה בהלילה ה-12, שידוכים, הזונה מאוהיו, קרום בקרום, אבן בוהן בכטוב בעיניכם, קרנגסטאד בנורה, רווקים ורווקות, המשרת בעוף לי גוף לי (2002), כובע הקש האיטלקי, קוויאר ועדשים, איתמר יעקובי בעקובי ולידנטל, מקום אחר ועיר זרה, השוטה בהמלך ליר, ראש להקת השחקנים ברוזנקרנץ וגילדנשטרן, למקה בהרטיטי את לבי, ביאליק בהיה או לא היה, וייסקופ בנטו, פכפך בשץ, הצגת היחיד משפט פולארד, המלחמה בבית (בשיתוף תיאטרון "מראה"), בן גוריון בהילכו שניים יחדיו, ארנולף בבית ספר לנשים, הטבח באמא קוראז', הארי בהם יורים גם בסוסים. תיאטרון לילדים ולנוער: נחמן. תיאטרון תמונע: שעונים. טלוויזיה: כתר בראש, בגין בדב גרונר, קו 300, מגירות הלב, טיפול נמרץ, הסידרה מבקר המדינה והדרמה על אש קטנה. פרסים: זכה ארבע פעמים בפרס ע"ש אברהם בן יוסף, פרס עיריית תל-אביב ע"ש חנה וגוטליב רוזנבלום, פרס התיאטרון הישראלי לשחקן בתפקיד המישנה לשנת 1998 על תפקידו בהזונה מאוהיו, ופרס שחקן השנה לשנת 2008 על תפקידו בהרטיטי את לבי.

אורנה סמורגונסקי / תפאורה ותלבושות בוגרת אוניברסיטת תל-אביב, החוג לתיאטרון. עבודות עיצוב בתיאטרון: מטמורפוזת, כובע מלא גשם בבית צבי. רצח, אויב העם, המפקח, חברות הכי טובות, הורדוס, לייזיסטרטה 2000, הרב קמע, קופנהגן, ילדים רעים, הדודה ואני, הצמה של אבא, אשה בעל בית, מילאנו, המפיקים, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, כנר על הגג, היה או לא היה, תרה, ינטל, הבדלה, גטו, איחש פישר, האריסטוקרטים, סוף טוב, קברט, סטמפניו, ריצ'רד השני, ריצ'רד השלישי, רומן משפחתי, מקבת בתיאטרון הקאמרי; הרולד ומווד, ביאנקה, סתיו ימיו, אמנות, סילביה, שבעה, ספר הג'ונגל, ערפל, טוב, המים זוכרים, ז'קו, ארוחה עם חברים, אלטלנה, תאונה, הקונצרט, מבזק חדשות, סליחות, מה עושים עם לני, פלדה, נערי ההיסטוריה, מראה מעל הגשר, סוסים על כביש גהה, עובד בשביל שניים בתיאטרון בית ליסין; חבילות מאמריקה, תמרה, כולם אוהבים את אופל, ציד המכשפות, שלוש נשים גבוהות, הדיבוק, מועדון האלמנות העליונות בתיאטרון הבימה. הדוד מקייפטאון, אילוף הסוררת, להיות או להיות, האשה שבישלה את בעלה, אותלו, הכפיל, המיליונרית מנאפולי, בתיאטרון חיפה; המתחזה בתיאטרון בארשבע. מקס ומוריץ, המלאך, נחמן במדיטק. עיצבה תלבושות לאופרה נבוקו בטוקיו בבימויו של עמרי ניצן. עיצבה תפאורה לטקס הענקת פרס ספיר בטלוויזיה.

קרן גרנן / תאורה בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן: סיראנו, מקבת, הם יורים גם בסוסים, בית ספר לנשים, בעל למופת, האריסטוקרטים, רומיאו ויוליה, מכולת, לילה לא שקט, מבדולח לעשן, לעוף מכאן, הבדלה, אמדיאוס, תרה, אוי אלוהים, היה או לא היה, רוזנקרנץ וגילדנשטרן, זה הים הגדול, מותו של סוכן, יומן חוף ברייטון, באדנאיים 1939, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלונטר, צחוק של עכברוש, המלט, דמוקרטיה בתיאטרון הקאמרי; גבירתי הנאווה, לייזיסטרטה, החולה ההודי, רעל ותחרה, ביקור הגברת הזקנה, כתם לידה, נודניק, הלהקה, טיפי, טקסי, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, 8 נשים, כתר בראש, אליס בארץ הפלאות, החיים בשלוש גירסאות, צורה לאהבה בתיאטרון הבימה; הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפחדן, המוות ישב לידי הבימה/החאן; פרט השכונות, סוביניר, בוגד, איזבלה, תשליך, גייפס, הימים הכי טובים בתיאטרון בארשבע. עובד בשביל שניים, אז בפראג, סוסים על כביש גהה, מנדרגולה, אהבה זה לא הכל, הבנליות של האהבה, אקווס, אנדה, עלמה ורות, מייק, האגם המוזחב, הדבר האמיתי, רק אתמול נולדה בתיאטרון בית ליסין. מי דואג לילד, מוריס שימל בתיאטרון חיפה. אהבה זעם באנסמבל תיאטרון הרצליה, הילד בפסטיבל תיאטרונטו. מופיע מחול: משחקי ילדים, בארץ שחורה שחורה - קבוצת המחול נעה דר. לוי, טיפהפופה של יוסי יונגמן. זוכת פרס פסטיבל עכו 1999 על עיצוב התאורה לפריילופ. זוכת פרס התיאטרון 2005 על עיצוב התאורה להמלט בקאמרי.

קרן אלנקוה / כוראוגרפיה לאקרובטיקה אווירית ואמנות הקרקס אקרובטיקה ורקדנית מקצועית בעלת ניסיון רב בהופעות בכל העולם, לרבות ייצוג מדינת ישראל בפסטיבלי קרקס מובילים. זוכת תוכנית הטלוויזיה הדבר הגדול הבא (ערוץ 2), בוגרת ביה"ס לאמנויות ע"ש תלמה ילין במגמת מחול, בוגרת ביה"ס לקרקס בסן פרנסיסקו וביה"ס לקרקס בלונדון ובבריסטול. יצירותיה הרבות כוללות את המופעים: אליסה, קארבינה, אפקט הפרפר, פאנדאנגו ועוד אשר זכו להצלחה רבה בפסטיבלים ותיאטראות בישראל.

חיים סלע / מפיק מפיק בתחום הבידור, התיאטרון והטלוויזיה. החל את דרכו בהפקות פסטיבלי ילדים ותוכניות טלוויזיה לערוץ הראשון והשני. בתיאטרון הפיק את סאלח שבתי, קברט, סיפור הפרברים, המכשפה והברווזון בתיאטרון הבימה; הערב מחזמר, המפיקים, כנר על הגג, ינטל, גטו, קברט, קובלן, הם יורים גם בסוסים בתיאטרון הקאמרי; מצעד המלאכים, מתנקשים, שיקגו, ברנשים וחתיכות בתיאטרון בית ליסין; יוסף וכתונת הפסים, כנר על הגג, צלילי המוסיקה, אוויתה, אחים בדם, גבירתי הנאווה, היפה והחיה בתיאטרון המסחרי, SONG AND DANCE ומי דואג לילד בתיאטרון חיפה.

יוסי טולדור / רומאי בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1994. בין ההצגות בהן השתתף - תיאטרון הסינרמה: **שיער**. פסטיבל ישראל: **קומדיה בסגנון חופשי**. תיאטרון חיפה: **יוקי בראש משוגע**, **רפניילו בהר אדוני**. תיאטרון בית ליסין: **הזרע בסיפורו של זרע**, **הנחש ומלך הקופים בספר הגזנבל, מה עושים עם ג'ני? ברודוויי פינת פרישמן**, **תיסבי בחלום ליל קיץ**, **ניצח במנדרגולה, אחים בדם**. תיאטרון הבימה: **נב החתול שלך מת**, **טודנבאך בשלוש אחריות**, **סקפן בתעלולי סקפן**, **המשולח בהדיבוק, 1913, הערב אימפרוביזציה**. תיאטרון באר שבע: **פוק בחלום ליל קיץ**, **אימבר בהפסנתר של ברטה**. תיאטרון הספרייה: **סנטון בסיבוב מסוכן**, **פסקואלה בשדים ורוחות**, **ריקו קסטלי בקופה-קבנה, ד"ר גקיל ומר הייד**. תיאטרון אורנה פורת: **אגדת אוצר המילים**. מדיטק חולון: **השוטה בבגדי המלך החדשים**. פסטיבל הומוז'וסאטירה: **לצחוק עם שייקה אופיר**. צוותא: **היה היה מלך, געגועים בווערים באש**. התיאטרון הקאמרי: **ביקור הגברת הזקנה**, **כרוב/עגלון באשכבה**, **בשביס זינגר בכלל השדים והרוחות**, **עוף לי גוף לי בעוף לי גוף לי**, **פאדינאר בכובע הקש האיטלקי**, **השחקן בהמלט, באדנהיים 1939, יתוש בראש**, **אבנר באורזי מזוודות**, **רולו בהם יורים גם בסוסים**. תיאטרון תמונע: **מני במועדון הקופים הירוקים**. האיש הלבן במופע של ריטה - ONE. השען הרשע בפסטיגל על הזמן. קולנוע: **ללקק ת'תות**, **סיפורי בית קפה**, **ג'אנס ג'אנס**. טלוויזיה: **פחות או יותר**, **שמש**, **הפיגמיות**, **הדקה ה-91**, **סלבריטי**, **כן לציפור**, **נוימן**, **שועלים**, **הפרקליטים**, **הקרקס של רינת**.

אייתי טיראן / היסטוריון בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2002. זכה בפרס צבי קליר על הצטיינות בשלוש שנות הלימוד. זכה בפרסי התלמיד המצטיין לשנה א' ולשנה ב', במלגות קרן אמריקה ישראל, בפרס ע"ש אברהם בן יוסף ובפרס ע"ש רודנבלום. תיאטרון הספרייה: **ריצ'רד בהמלך ריצ'רד השני**, **ברגר בשיער**. התיאטרון הקאמרי: **אייליץ באמא קוראז**, **המלך בעוף לי גוף לי**, **פרנץ בעד ראייה** (פרס השחקן המבטיח לשנת 2003), **המלט בהמלט** (פרס שחקן השנה 2005), **ניקולא בקוויאר ועדשים**, **קאמי שאנדביז ביתוש בראש** (פרס שחקן המישנה 2006), **כריסטיאן בחגיגה**, **אמדאוס באמדאוס** (פרס שחקן המישנה 2008), **קיטל בגטו**; **מגלם את דמותו של וויצק בהצגה וויצק** אותה גם ביים (זכה בפרס הבימוי ע"ש יוסף מילוא), **המנחה בקברט** (פרס שחקן השנה 2011), **המלך ריצ'רד בריצ'רד השני ובריצ'רד השלישי** (פרס שחקן השנה 2012), **סיראנו בסיראנו דה ברז'ראק**. לאחרונה עיבד וביים בקאמרי את **איש קטן**, **מה עכשיו?** (זכה בפרס הבימוי ע"ש מילוא). קולנוע: **בופור**, **מחילות**, **לבנון**, **החוב**, **THE PROMISE**.

גדי יגל / לייקוס יליד חיפה. כוכב להקת פיקוד צפון 1963-1965. החל את דרכו בתיאטרון העממי בנאסר-א-דין ובתיאטרון הקאמרי **בעוף לי גוף לי והאדרת**. כיכב בהצגות התיאטרון המוסיקלי של ג'ורא גודיק **איש למנשה**, **הלו דולי**. ב-1970 הופיע בתוכנית יחיד **חיי כלב** שהוצגה מעל 600 פעם. בהמשך הופיע בתוכניות היחיד **חיקיתי לך ארצי ועובר ושכ**. בידיש הופיע לראשונה ב-1970 **בשירי החומש** בתיאטרון העממי, ובמנילה בתפקיד פסתריתגא, בטלוויזיה. כמו כן שיחק בתיאטרון יידישפיל בתפקיד הכושי מיד' **באני לא רפופרט** ובמנינה **שבלב**, **בדזיגאן ושומכר לנצח**, ובגברירטיג של יהושע סובל. טלוויזיה: הופיע בתוכניות יחיד **מזל כוכב**, **הערב עם גדי יגל** והסידרה **שכנים**. לאחרונה שיחק בתפקידים ראשיים בתיאטרון באר שבע בקומדיות **כסף קל**, **חלום ליל קיץ** ו**ד"ר דוליטל**. בתיאטרון הקאמרי: **הרטיטי את לבי** בתפקיד פשוניאק, **משפחה חמה** בתפקיד האב, **גטו** בתפקיד שרוליק, **קברט** בתפקיד שולץ, **איש קטן**, **מה עכשיו** בתפקיד מר ברגמן/יאכמן.

קיי לונג / אמפריה בשנים 2011-2013 זכתה בתואר מלכת הדראג של ישראל בתחרות תעשיית חיי הלילה של אקסל. ב-2009 סיימה בהצטיינות את לימודי התואר במגמת עיצוב אופנה בשנקר והתמחתה בעיצוב תלבושות במה, תיאטרון ושמלות ערב. השתתפה בתוכנית הדוקו-ריאליטי **פעם בחיים**, בתפקיד אורח בתוכנית **סברי מרנן**, **קח אותי אבירם** ובפרסומות שונות. ב-2011 נבחרה לייצג את תל אביב באולימפיית הג'ינג'י העולמית בקלן. ב-2012 הופיעה במצעד הגאוה העולמי בלונדון לצד בוי ג'ורג' והובילה מצעדי גאוה בעולם במופע ווקאלי ייחודי. בעלת סטודיו לעיצוב תלבושות ושמלות ערב בתל אביב. עיצבה תלבושות להצגות הילדים **הקוסם מארץ עוץ**, **בת הים הקטנה**, **העכבר שרצה להיות פיל** ולפרסומות שונות.

דימיטרי ברכוב / רומאי רקדן, כוראוגרף, מורה למחול. בוגר האקדמיה למחול ברוסיה, 2002. רקדן בלהקת "בת דור" (2003-2006); רקדן בלהקת "ענבל". השתתף באופרות **שמשון ודלילה**, **כוחו של גורל** באופרה הישראלית בלהקת הבלט הישראלי בהשתתף בהפקות של **ג'יזל**, **אוניג'ין**, **Q - DON**. בתיאטרון הקאמרי מופיע גם **בכנר על הגג**.

מתן דקמחי / רומאי אקרובט, אמן קרקס, מאמן התעמלות מכשירים. בוגר מכון וינגייט. בארבע השנים האחרונות מופיע עם קרקס Y, במסגרת זו השתתף במגוון פסטיבלים וכנסים בארץ ובח"ל. הופיע כאקרובט בפרסומות, קליפים, תכניות טלוויזיה ועוד. הופיע **במותק של פסטיבל**, 2010 ובהפקות הקרקס **אפקט הפרפר**, **אליסה בארץ הפלאות**, **פנדנגו**.

עוזא דגן / ארוניום בוגר המגמה לתיאטרון בביה"ס לאמנויות "רננים", 1965 והסטודיו למשחק של נולה צ'לטון ופנטומימה אצל קלוד קיפניס. הופיע בהצגות - התיאטרון העממי: **צץ וצצה**. תיאטרון בימות: **נפוליון חי או מת** ויוסף החייל **במעשה בחייל** תיאטרון חיפה: **ליגוריו במנדרגולה**. תיאטרון ג'ורא גודיק: **יוסלה במר סליק**. תיאטרון הבימה: **רב יוספכה בעל קלות דעת וצביעות** (פרס טנא 1975), **מיקו במי תהום**, **פיגארו בנישואי פיגארו**, **טיטורלי במשפט**, **בובן בכובע הקש האיטלקי**, **ברנאבא בטירה**, **רפאלה בשבת ראשון שני**, **פטרקלוס בטרוילוס וקריסידה**, **פוק בחלום ליל קיץ**, **ופסטה השוטה בהלילה ה-12**. (על שני תפקידים אלה זכה בפרס **כינור דוד** לשנת 1980). תיאטרון נוה צדק: **להב עשת בפטריוט**. התיאטרון הקאמרי: **המספר-זמר במעגל הגיר הקווקזי**, **סקפן בתעלולי סקפן**, **לה פלש בהקמצן**, **אלוויס בקפריסין**, **המכשפה במסע הניסים והנפלאות**, **אבי החתן ברצח**, **אנג'לו בקומדיה של טעויות**, **כרוב-שמח באשכבה**, **שקייט בקרום**, **המספר באמא קוראז**, **צ'יטיאט**, **בהרב קמע**, **ווינה בכובע הקש האיטלקי**, **סבא סימונה בקוויאר ועדשים**, **השחקן והקברן בהמלט**, **בטיסטן ביתוש בראש**, **פון שטראק באמדיאוס**, **החסידי והרב בגטו**, **שבתאי שוסטר**, **ברונו הופשטטר באורזי מזוודות**, **אלן בבית ספר לנשים**, **ד"ר הארווי בפאנק רוק**. פסטיבל תיאטרונטו: **חיים בכספת**. טלוויזיה לילדים: **שכונת חיים**, **מה פתאום**, **אות**, **אות**, **מסיבת-נגן**, **מתלגלים**, **פרפר נחמד**. דרמות טלוויזיה: **ערונות החשק**, **חור במסך**, **בוצ'ה**, **האסיסטנט של אלוהים**, **גופה בחולות**. קולנוע: **הפחדנים**, **מתנה משמים**, **נורית**, **ילדי סטלין**, **המהפכן**, **מאחורי הסורגים 2**, **זמן אמת**, **רשימת שינדלר**, **גיא אוני**, **הבן האחר**. ב-2010 הוענק לו ולאשתו עירית דגן אות המופת החברתי וב-2013 פרס משואה לחינוך על "תיאטרון עדות".

נועה הופמן / תאומה בוגרת תיכון האקדמיה למחול ולמוסיקה בירושלים, סיימה את לימודיה בהצטיינות. סולנית להקות "מחולה" לאורך השנים. במסגרת זו הופיעה על הבמות המרכזיות בארץ ובחול", וייצגה את ישראל בכנסים ובפסטיבלים בינלאומיים. הופיעה כרקדנית בתוכניות טלוויזיה, קליפים, הפקות ממלכתיות ועוד. השתתפה בפרוייקטים של להקות יוצרים מובילים, כגון להקת בת שבע ולהקת המחול הקיבוצית. שרתה בצה"ל כרקדנית מצטיינת. בתיאטרון הקאמרי הופיעה כשחקנית מחליפה **בהמלט**. במקביל מופיעה בקברט.

טל וייס / רומאי בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2002. מלגות: דיזיד מרסר, שמעון פינקל, ביל זאבנפורט, בני ברית, המועדון המסחרי, קרן סטפנדיות, נגה צייטלין. התיאטרון הקאמרי: **ניטל**, **פרצ'יק בכנר על הגג**, **גטו**, **קברט**, **בושי בריצ'רד השני**, **ריברס בריצ'רד השלישי**, **כייס/מנהל תיאטרון/טבח/צוער/משורר/נגן אקורדיון בסיראנו דה ברז'ראק**. מדיטק חולון: **אמיל והבלשים**. תיאטרון באר שבע: **זמלה בעלי כינור**, **הנערה מן הכפר**. תיאטרון בית ליסין: **אוליבר**, **המלאך**. תיאטרון הקיבוץ: **נורי בתרנגול כפרות**. תיאטרון מסחרי: **צלילי המוסיקה**, **האריה המכשפה וארון הבגדים**. תיאטרון הספרייה: **הורסט בעקומים**, **ארקדי באבות ובנים**, **הבחורים בדלת מומל**, **פסקל בהבלון האדום**, **פרח לב הזהב**, **יוסף וכתונת הפסים**, **משתגעים מאהבה**, **אוויטה**, **פנטזיה**, **אובססיה**. צוותא: **ערב עירוני**.

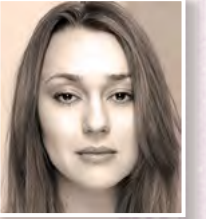
קטיה פיסצקי / לונה הוכשרה בפנימייה המקצועית להתעמלות אמנותית ע"ש יקטרינה סריבראנסקיה, סימפרופול, אוקראינה. בעבר אלופת אוקראינה ואלופת ישראל, לאחר מכן, בהתעמלות אמנותית. ייצגה את ישראל באולימפיאדת אתונה 2004 ובאולימפיאדת בייג'ין 2008 (מקום שישי). השתתפה בהצגות ילדים (צלילי קסם) ובפרייקטים שונים. הופיעה בדואט **אקרובאלנס** על במות שונות בארץ ובח"ל.

יובל עוז / רומאי אמן קרקס ובמה ומוסיקאי. התמחה ב-HAND BALANCING אצל קלוד ויקטוריה, צרפת. באופרה הישראלית הופיע כאקרוטב באופרות **הילד חולם**, פאוסט, פיק דאם ואליסה בארץ הפלאות. הופיע כמנהל מוסיקלי ואמן קרקס עם קבוצת "בורדל טוטאל" בהפקות: **מועדון הקברט** (פסטיבל עכו 2010), **הפולנייה הסוררת וספינת האהבה**. יוצר ובמאי של הפרייקטים ושיתופי הפעולה **THINK SMALL**, **CATCHING** ו-**TIME**. בשנת 2012 הופיע כסולן בארה"ב במופע **THE ACCUSED** באטלנטיק סיטי, במופע **DANCERS WHO CARE** בניו יורק, בסיבוב הופעות עם **CIRQUETACULAR**, בהופעה עבור רשת ABC וכאמן אורח בקברט **BINDLESTIFF FAMILY CIRCUS** בניו יורק. זוכה מלגת **EMERGING ARTISTS** לשנת 2012 מטעם להקת **STREB** האמריקאית, על יצירתו **KEEP ON MOVING**. מופיע כמנהל מוסיקלי ואמן קרקס במופע **זמן קרקס**, קרקס ריאקשן, ישראל.

אסף פריינטא / גנרל גלוריוסוס בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2002. במסגרת לימודיו זכה במלגות קרן שרת בשנים 1999, 2000, 2001. בתיאטרון הקאמרי זכה במילגה ע"ש עדנה פלדל לשנת 2004. השתתף בהצגות - בתיאטרון גשר הופיע **בהשטן במוסקבה** בתפקיד החתול. השתתף בהפקה **משורר בניו יורק** במסגרת פסטיבל ישראל. בתיאטרון הקאמרי: **מעין הכבשים**, חייל מזמר **באמא קוראז**, שר הארמון, שר האוצר, טוחן, **בעוז לי נוץ לי**, איש משמר, הסוס קוקוט, **בכובע הקש האיטלקי**, רוברטו בקוויאר **ועדשים**, צרלי והאיטלקי **בעיר הנפט**, הורציו **בהמלט**, **פלונטר**, **טורנל**, ראגבי **ביתוש בראש**, מחזר בהרטיטי **את לבי**, יאנג סון הטייס **בהנפש הטובה מסצ'ואן**, דוונפורט **בכסף עובר ושווא**, פלורינוז **במשרתם של שני אדונים**, הבל-בוי **בשגעון באופרה**. תיאטרון הספרייה: מר האסלר **במשחקי פיגמה**, וסילי **באבות זבנים**. אנטוניו סליירי **באמדאוס**. תיאטרון המדיטק בשיתוף תיאטרון הקיבוץ: אליעזר בן יהודה **בן יהודה**. קולנוע וטלוויזיה: **פצועים בראש**, **סימו לונסי**, **קאמבק**, **הלילה עם ליאור שליין**, **מבצע קיפוד**, **מנחם צלקת**, פרסומות **תפוזינה**, גמר **האח הגדול** וכן תפקידי אורח בסדרות **רמזור**, **החברים של נאור**, **בתולות**, **השמינייה**, **הבורר**. אופרה: בית האופרה פרינג' - גרגור סמסא **בהלגולל** עפ"י קפקא. בעשור האחרון מדבב מרכזי בסרטי ילדים - בין תפקידי: אלכס האריה **במדגסקר**, החתול **בשרק**.

מאיה קופצ'יק-שחר / תאומה בוגרת הסטודיו למחול של מאיה מלמן, סולנית של תיאטרון הבולשוי במוסקבה. בשנת 2000 ייצגה את ישראל בפסטיבל היהודי השישי במוסקבה. הופיעה כסולנית בתיאטרון מחול ירושלים, הופיעה בפרייקטים אופראיים עם הפילהרמונית של ראשון לציון. הופיעה באופרה הישראלית **במדאם בטרפליי** בתפקיד המאמא. בתיאטרון הקאמרי הופיעה **בהמלט ובאמדאוס**; מופיעה במקביל **בקברט** בתפקיד הקופה ונערת קיט-קאט **ובהם יורים גם בסוסים** בתפקיד מארג'י. הופיעה בתפקידים ראשיים בתיאטרון לילדים "גושן". קולנוע: **בנות**, **אנשים כתומים**.

אדל קייסי / רומאית ילידת בירמינגהם, אנגליה. החלה לרקוד בגיל שלוש. למדה סטפס, בלט, ג'אז, אקרובטיקה, מחזות זמר. בגיל 18 נסעה לאיטליה והשתתפה שם כרקדנית במופעים אחדים. הופיעה בספרד במופע-אש במשך חצי שנה. הופיעה בפורטוגל בקיניו במשך חצי שנה, וביוון כרקדנית אקרובטית במשך חצי שנה. הפליגה באוניות טיולים כרקדנית ואקרובטית. באחד המסעות פגשה את בן זוגה הישראלי ובאה בעקבותיו לישראל. הצטרפה לקרקס Y והשתתפה בפסטיבל של 2012 ו-2013 ובמופעי פרסומות.

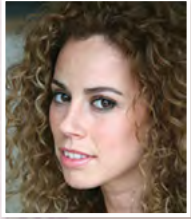
עירית קפלן / דומינה נולדה בבתיים. בוגרת ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1998. זכתה במלגות הצטיינות ב-96, 97 ו-98. תיאטרון הספרייה: פגין **בפלייבוי של עולם המערב**, תרזה **בכך אוהבים האחרים**, אשת פוטיפר **ביוסף וכתונת הפסים**, המכשפה **בהאריה המכשפה וארון הבגדים**. בוויימר, גרמניה, טיטינה **בחלום ליל קיץ**. התיאטרון הקאמרי: אודרי **בכטוב בעיניכם**, בולבה **ברוקים ורוקות** (מילגה) לשחקנית המבטיחה ע"ש עדנה פלדל, קלרה **בכובע הקש האיטלקי**, החצרנית **בעוז לי נוץ לי**, ציפי (ודמויות נוספות) **בפלונטר**, הלן **בשמנה** (פרס הקאמרי לשחקנית המצטיינת), אנטואנט **ביתוש בראש**, פנינה **בהיה או לא היה**, פרומקה **בינטל**, בת שבע **בהב טורקי**, שפרצבי **בשיץ**, קוסט **בקברט**, שוורציקה **בפופר**, גברת מורשל/מארי קליינהולץ/גברת א' בעלות הבית/גב' נוטנאגל **באיש קטן מה עכשיו?**, מריה **בשגעון באופרה**. טלוויזיה: **דומינו גרוס**, **בקצב הקצב**, **הפרקליטים**, **שאלו פרחים**, **פרנקו וספקטור**. מגלמת את אחד התפקידים הראשיים **בראש גדול; האלופה**. תפקיד נשי ראשי **בזמורי**. קולנוע: זבה, תפקיד נשי ראשי **בסיפור גדול** (פרס השחקנית המצטיינת של הקולנוע הישראלי לשנת 2009). תפקיד אורח **בהעולם מצחיק**.

עירית רוהטין / רומאית אמנית קרקס. בוגרת ביה"ס סנדסיאל לתיאטרון מחול וקרקס מודרני, 2011. השתתפה במגוון הפקות ופסטיבלים בארץ, ביניהם: פסטיבל בתיים לתיאטרון רחוב 2009-2011: **בבושדים**, זכתה במקום ראשון בקטגוריית "הפקות מיוחדות", **החנונים**, מופע בכורה. האופרה הישראלית: **הילד חולם**, **אליסה בארץ הפלאות**. פסטיבל פסלים חיים רחובות 2010, 2011. פסטיבל מודיעין הבינלאומי לקרקס: **קברט הקרקס הגדול 2012**, **זמן קרקס 2013**. הצגת תיאטרון וקרקס **מלכת השלב**.

עידו רוזנברג / הרו בוגר תלמה ילון, 2002, בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 2005. זוכה פרס צבי קליר. בין תפקידי - תיאטרון הספרייה: **משהו יפה**, **אחים בדם**, **הלילה הקצר ביותר בשנה**, **קברט**. התיאטרון הקאמרי: ע' 17, **משפחה חמה**, **כנר על הגג**, **האריסטוקרטים**, **ריצ'רד השלישי**, **שגעון באופרה** (בשיתוף ת. חיפה), **סיראנו דה ברז'אק**. תיאטרון הבימה: **העז או מי זאת סילביה**, **אכזר ורחום**, **הכבש הששה עשר**, **אנטיגונה**, **חברון**, **יוסף וכתונת הפסים המשגעת**, **בראו - שרים 90**. תיאטרון בית ליסין: **נערי ההיסטוריה**, **ארץ הצללים**, **אביב מתעורר**, **אחים בדם**, **הקוסם מארץ עוף**. טלוויזיה: **תמיד אותו חלום**, **חקירה פנימית**, **חטופים**, **מעורב ירושלמי**, **החיים זה לא הכל**. מביים בביה"ס תלמה ילון וב"בית צבי".

רוני שינדורף / שובידו-וואה לימודים בניו יורק בביה"ס למשחק לי סטרסברג. משחק מול מצלמה - רותי דיכס. לימודי משחק אצל הלל נאמן. במקביל ללימודי משחק לימודי תעודה בוינג'יט, מחול ופילאטיס. שחקנית רקדנית זמרת בהפקות תיאטרון ומחול: אולה **במחזמר המפיקים** בתיאטרון הקאמרי, **כנר על הגג**, **נטו** בתפקיד לאה הכוראוגרפית, **קברט** בתפקיד טקסס, **קובלן** בתפקיד שרלוטה. **גבירתי הנאוה** באופרה הישראלית. הצגות ילדים שונות. ניו יורק: השתתפה בהצגות ובמחזות זמר בתיאטרון מרילין מונרו: **רעיה יהודיה**, **חשמלית ושמה תשוקה**, **שורת המקלה**, **סוויט צריטי**. טלוויזיה: **נולד לרקוד**.

רונה-לי שמעון / פיליה ביה"ס למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. משחק מול מצלמה - ליאת ביי. סטודיו למשחק JEFFREY MARCUS לוס אנג'לס. לימודי מלגה ב-Steps on Broadway בניו יורק. לימודי מלגה ב-NATIONAL BALLET ACADEMY באמסטרדם. לימודי מחול קלסי-מודרני בסטודיו בת-דור. השתתפה בהפקות מחול שונות בחו"ל: **VINCENT A**, **PANDORA PROJECT** בניו יורק. **מפצח האגוזים** ב-ALBANO BALLET בקונטיקט ובבלט הלאומי באמסטרדם. רקדנית בלט בלהקות שונות ועבודה עם כוראוגרפים שונים: ז'נט אורדמן, עידו תדמור, רחלין סובל קאסל, יורם כרמי, תמיר גינץ, רנדי דאנקו, רונית זיו, סוניה דורליאנס ג'וסט. קולנוע וטלוויזיה: **השוטר**, **השיר שלנו** בתפקיד שירי גולד. פרסומות שונות, סרטי סטודנטים, וידאו קליפים. בתיאטרון הקאמרי: השתתפה **לילה לא שקט**. מופיעה במקביל **בקומדיה של טעויות** בתפקיד הזנונית, **בסטמפניו** בתפקיד רוחלה, **בקברט** בתפקיד סאלי בולס, ובפאנק רוק בתפקיד לילי.

A FUNNY THING HAPPENED ON THE WAY TO THE FORUM

Music and Lyrics by **Stephen Sondheim**
 Book by **Burt Shevlove** and **Larry Gelbart**
 Originally produced on Broadway by **Harold Prince**
 This production is presented by arrangement with
 Josef Weinberger Limited
 On behalf of Music Theater International of New York

Translator **Eli Bijaoui**
 Director **Omri Nitzan**
 Choreographer **Chet Walker**
 Set and Costumes **Orna Smorgonsky**
 Music director and conductor
Yossi Ben Nun/Tal Blecharovitz
 Aerial acrobatics and circus arts choreographer
Keren Elnekave
 Lighting **Keren Granek**
 Producer **Haim Sela**
 Personal coach to Shlomo Bar-Aba **Hanna Hacoheh**
 Vocal coach to Rona Lee Shimon **Ricki Bugatin**

Cast:

Pseudolus, slave to Hero **Shlomo Bar-Aba**
 Senex, Hero's father **Rami Baruch**
 Domina, his wife, Hero's mother **Irit Kaplan**
 Hero, young son of Senex and Domina **Ido Rozenberg**
 Hysterium, chief slave in the house of Senex **Itay Tiran**
 Erronius, an elderly man whose two children
 were kidnapped in infancy **Ezra Dagan**
 Lycus, a purveyor of courtesans **Gadi Yagil**
 Miles Gloriosus, a famous warrior **Assaf Pariente**
 Philia, a virgin courtesan **Rona Lee Shimon**
 Romans/Noblemen/Soldiers/Slaves **Yossi Toledo,**
Guy Alon, Tal Weiss, Dmitri Brekhov, Matan
Dekimchi, Yuval Oz, Adele Casey/Irit Rohatyn

Courtesans:

Luna **Katya Pisetsky**
 Sahara **Ruth Aharoni**
 The twins **Noa Hoffman, Maya Kupchik-Shachar**
 Shubidu-Wah **Roni Sheindorf**
 Emperia **K-Long**

Eunuchs:

Tinypines **Dmitri Brekhov**
 Minuspines **Yuval Oz**
 Tinyle **Matan Dekimchi**

Instrumentalists:

Piano/Conducting
Yossi Ben Nun/Tal Blecharovitz/Giora Linenberg
 Clarinet bass/Saxophone baritone and tenor
Nitsan Ein Habar/Ohad Ben Avi
 Flute **Omer Gonen Haela**
 Clarinet **Orit Orbach**
 Saxophones and clarinet **Ofer Peled**
 Drums **Michal Rahat**
 Trumpet **Shuki Wolfus/Idit Mintzer**
 Contrabass **Avner Yifat**

Aerial Acrobatics **KAI Foundation**
 Planning and creating the aerial platforms **Yaniv Swissa**
 Aerial Technical management **Guy Filds**

Production manager **Sara Levkovitch/Halit Ziv-Hadas Peeri**
 Assistant to director **Yaara Kipnis**
 Assistant to choreographer **Jack Gill**
 Assistant to designer **Alona Weinstein**
 Stage manager **Shmuel Pakorman, Yossi Kohavi**
 Computer programmer & Lighting operator **Avi Shahino**
 Backliners **Menachem Dvir, Ilya Gamborg**
 Sound **Yishay Hamami**
 Backliners **Eitan Vahaba, Anastasya Golenko,**
Andrei Charistichenko
 Followspots **Chay Atmazgi, Itamar Luria,**
Golan Bitan, Gal Be'eri
 Wardrobe **Raya Lieder, Natali Hatuka**
 Props **Asaf Friedman, Miri Bracha**
 Makeup **The entire Dept.**

First performance: 31/12/2013
 Length: approx. 1 hour 45 minutes. No interval

A

FUNNY THING HAPPENED ON THE WAY TO THE FORUM which opened on Broadway in 1962, is a wildly comic musical whose plot and characters are drawn from the plays of Plautus, the greatest comic playwright in ancient Rome.

The creators of A FUNNY THING HAPPENED... collected the most amusing characters and situations from 7 comedies of Plautus and wove a crazy plot the center of which is a conniving servant. Pseudolus, the father of all naughty servants and servant of all masters. Pseudolus, yearning for freedom, tries to win it by coupling his owner's son, an innocent Roman youth, with an innocent virgin from Crete, brought to the house of the Courtesans next door, to be delivered to the Roman General, eager for conquests, who is due to arrive in the city at any moment. The parents of the lad naturally object to such a union and the comic plot - replete with juicy dialogue and saucy lyrics becomes more confusing, complicated and hilarious with every passing moment. 🍷

Noam Semel Director General
 Omri Nitzan Artistic Director

THE CAMERI THEATRE OF TEL AVIV

CAMERI

ISRAEL PRIZE RECIPIENT

הקאמרי

התיאטרון של תל-אביב

העונה ה-87

מועצת הנאמנות	הועד המנהל
רון חולדאי - יו"ר	ליאורה עופר
אוסקר אבו-ראוק	גיל פייר
עמישק בן צבי	ישראל פלג
דוד ברוט	יואב צוקרמן
יוסי גרבר	תמר רוזין
עיר גריפל	אמיר רותנברג
משה הדלס	זאב רותם
אמינה הריס	לינדה שטרייט
נגאל וינשטיין	ועדת תירוש
שלמה וישנסקי	ועדת בילוק - יו"ר
אחי כספי	רון אהרין
ליאורה מינקה	עמיקם בן צבי
חנה רותם	ליאורה מינקה
מנחם סלע	גיל פייר
רון סמוראי	לינדה שטרייט

להקת שחקני התיאטרון (לפי סדר הא"ב)	
אקי אבני	שלמה וישנסקי
שלומי אברהם	טל יויס
אילנה אהרן-בן אבי	שרית יוני אלעד
יפתח אוסרן	ענת סלומון
גיא אלון	דילנה סנדרוסן
שרונה אילמלך	הילה עופר
גילת אקרויץ	שרה רח שוורצה
נדב אסולין	מיי פיינגלד
רתי אסאסיא	אסף פרייטאג
עדי ארד	אורטל אחייק
אפרת ארנון	יצחק חזקיה
יניב ביטון	ציון חורי
דייד בילנקה	תמר קינן
עדנה בליליס	ליאור טיראן
טל בלבקשטיין	אבי טרמון
אסנת בן יהודה	גדי גייל
שלמה בר-באב	אחד יהודאי
שמחה ברביץ	הלנה ירלבה
ירדן ברוך	שחר שי
ירדן ברכה	איציק כהן
מיכל ברטשטיין	אלברט כהן
שרי נדני	אוז כהנא
אסף גולדשטיין	מוטי כץ
לימור גולדשטיין	יוסף כרמון
איל גורנשטיין	עודד לאופלד
עירי גרבר	אולה שור-סלקטר
נטע גרטי	אוהד שר
עראו זגן	יחזקאל לורב
אלון דהן	נכרת לימוני
אנה דזרבוביצקי	ג'טה מונטה
נתן זטנר	עידו מוסיץ
תהי דיון	ערן מור
הגן זיון	קלן דנון
תחיה דנון	דנה מיינרט
שמאל וילוחיץ	ברקת מיכאל
גיל וינברג	רמה מסינר
שרית יוני-אלעד	חנה מרון
ועדת המנהל האמנותי	עמוס תמם
עירי חזותי	ניתה שטכר
הארכיון ע"ש גרשון פלוטקין	איצמור בכסלר
ספרית המחזות ע"ש זאב רייכל	אבי בוכר
אנסמבל עיתים (ע"ר)	רנה ירושלמי
מנהל אדמיניסטרטיבי	ארז חסון

התיאטרון הקאמרי נוסד בשנת 1944 על ידי יוסף וימינה מילוא, רוזה ליכטנשטיין, אברהם בן-יוסף ובתיה לוצט. ב-1971 הפך מתיאטרון בבלות מועצת שחקנים לתיאטרון העירוני של תל-אביב. בראש התיאטרון מועצת נאמנות הכוללת נציגי ציבור, אנשי רוח ואמני תיאטרון. להקת שחקני התיאטרון מונה כ-120 שחקניות ושחקנים ממיטב אמני הבמה בישראל והמותני מבימות ע"י במאים ידועי שם מישראל ומחוצה לה.

הקאמרי מציב ב-6 אולמות: קאמרי 1, 2, 3, 4, קפה התיאטרון,

מנהל כללי	נעם סמל
מנהל אמנותי	עמרי ניצן
מנהלת אדמיניסטרטיבית	יפה ענתבי
מנהלת כספיים וחשבונ	חביבה הדר
עוזרת מנכ"ל	נועה סיקסקי-יוסף
מנהלת שיווק	דפנה הררי
דוברות ויחסי ציבור	אפרת ליבנה
מנהלת הפרסום	רות אור-מדברי
מנהל התפעול	אפי שירי
מנהלת הפקות ויצור	ריבה גולדברג
מנהלת קשרי חוץ	ד"ר ורדה פיש
מפיק ראשי	אבי גג
מפקח מחזמרים והצגות מוסיקליות	חיים סלע
מנהלת המחלקה הדרמטורגית	ורדית שלפי
מרכזת אגודת העמיתים	שלומית לשם
המחלקה החינוכית	רון בן גדיה
מנהל חשבונות	לינה לזמן
סטיאנה אורמן	אילנה אבקומב
מח' שכר	סופי וייס
מח' מנויים ע"ש שולה הרגי	סאשה גלאטקי
מנהלת	לימור רוטשילד

מנהלת	נורית הרפז
אזרחים	הודי חן
אחד לרוי	נחמה אפשיין
מוקדנים	חנה בלזשטיין
מיטל אקרמן	נורית חפץ
לוטן וקסלר	אפרת וקסלר
מירב שטרן	אורית טביאן
חני בוכריס	יהלי טייב
ספיר אלקיים	רועי חסון
קופאנים	דברת אוחנה
ליבי רן	צילת רהבה
גלי טימן	עדי בלומברג
מח' מנויים לוודים דור בטינו	אבישג מור
זמירה בן בטס	זמירה בן בטס
מח' מכירות	מנהלת
אריאלה לוי-סגב	עינת פנחס
רון הרוביץ זלטי מירי סבן	יקי מורחי
קח' פיאות ואיפור ע"ש מלשיקה שכטר	רחל ואנג
מנהלת	מלאני קפלן
נשטה אוסמולובסקי	רנה שפלר
לה גולומב	ילנה פרמנ

חחלקת אביזרים - מנהלת	אורלי שנברגר
מחפרה	לודיה גלחמן
נבניה/מסגריה	אביב רון
מנהלי הצגה	נאוה לוי
סגיל קרייף	הלית יוז-הדס-פארי שרה לבקוביץ'
גילי בארי	הראל קלמרו ניסן והירה
ע' למנהלת אדמיניסטרטיבית	דפי אברבר
ע' למפיק הראשי	עדי הלוצקי
ע' למנהלת השיווק	נועה דקל
סדרנים ואולמות מנהל	רון לניאזו
רומן ברקוביץ'	אדם הנרי
מועדון קפה התיאטרון	זיו גולן
מרכזיה	אדם רמי
מינהלה	אבי מרכוס
מכירה	מישל בזלדוביץ'
מנהלת כללית	שמרת רון
קלן ליאור	מירי מוקוביץ'
קלן יונה אתינגר והווארד גילמן למחזאות מקורית	ליד

וקאמרי 5 ע"ש סייחום ומירטל קאצן - אולם חזרות והופעות המכיל כ-200 מקומות. על במות אלה עלות שער הפקות חדשות מדי שנה, בפני קהל מנוון הכולל כ-40,000 מנויים וכ-1,100,000 צופים בארץ ובחול"ל.

התיאטרון הקאמרי נחנך ע"י עיריית תל-אביב-יפו, משרד התרבות והספורט - מינהל התרבות. הקאמרי החדש נבנה על ידי מפעל הפיס בשיתוף עיריית תל-אביב-יפו.

הצגות הקאמרי שייצגו את ישראל בחול"ל:	
נורודיש, פליישר ניו יורק, מאי 1995.	
שיינדלה בוטומט-אירוס, נובמבר 1995.	
קומדיות של טעויות בודפשט/וינה, אפריל 1997.	
סיפור משפחתי היידלברג, בון, וימאר, מרץ 1998.	
ויאמר. וילך אולייד, אסטורליה, וושינגטן ד.סי, המבורג, דיסלדורף, מינכן, 1998; ברלין/לונדון, 1999; סאן-פרנציסקו, 2000.	
וישתחו. ויזא המבורג, ספטמבר 1998.	
רצח פסטיבל פרמה, היידלברג, בון, וימאר, 1999.	
המורדים פורנקפורט, אפריל 2001.	
מינוט פסטיבל ליקולן נסטר, ניו יורק; פסטיבל ציריך, 2003.	

אשכנזה אמונה, מאי 2000; אקספו 2000-גרמניה, יולי 2000; פסטיבל תיאטרוני אירופה-בודפשט, נובמבר 2000; ורשה, מאי 2001; ברלין, נובמבר 2001; בוקרשט, יוני 2004; פסטיבל ביביץ, אוגוסט 2004, מרץ 2006; אגרקר ואיסטנבול, פברואר 2006; פסטיבל תיאטרוני אירופה-צ'כיה, יוני 2007; פרם-רוסיה, אוקטובר 2010; ביביץ, אוגוסט 2012.

עד ראיה היידלברג/ויסבאדן, מאי 2005.

יעקובי ולידנטל פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', נובמבר 2005.

בצהרי היום פסטיבל ישראלי בניו יורק, פברואר 2006; פסטיבל בינלאומי בקיב, מאי 2006; פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', אוקטובר 2006; פסטיבל קל, נובמבר 2006, אלקס, אפריל 2008.

חצוק של עכנבוש וורשה, מאי 2006; בוקרשט, יוני 2008.

המלט פסטיבל שקספירי, דנוסק, אוגוסט 2005; פסטיבל שקספיר, בוקרשט, מאי 2006; פסטיבל שקספיר, וושינגטן ד.סי., מרץ 2007; קליבלנד פליהאוס-קליבלנד, אוהיו, מאי 2008; שנחאי, מרץ 2009; מוסקבה, אוקטובר 2009.

פלונטר פסטיבל קייפטאון, מרץ 2006; וויסבאדן, מאי 2006; סיאול, אוקטובר 2006; הפסטיבל הבינלאומי "סט", שטוטגרט, נובמבר 2006, ברלין, מרץ 2007; בוקרשט, מאי 2007; לודוויגסהאפן, אוקטובר 2007; אלקס, אפריל 2008; לונדון, ברביקן נסטר, ינואר 2009.

הגלב, פסטיבל ארבע תרבויות, לודז', מאי 2007.

אנטיטובה התיאטרון הלאומי של צ'כיה קי שק, טיפיה, אפריל 2008; הפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון, שיוזואוקה, יפן, יוני 2008; פסטיבל לדומה יויתני עתיקה, קפריסין, יולי 2008.

הדיבוק הלנד, צ'כיה, גרמניה, 2001-2009.

לארץ המובטחת פאריס, מרץ, 2009.

השיבה לחיפה וושינגטון ד. סי., ינואר, 2011.

סטמפניו ניו יורק, אוקטובר 2012.

אורזי מוודות ביביץ, מרץ 2013.

ויוצק וויסבאדן, מאי 2013.

מנהל טכני	יעקב משה
מנהלי במה	שמואל פקרמן
אילון מעודד	שולי סבח
ששון סטרון	אבי גרינברג
צופים, תכנות והפעלה	דזרו שאשא
מחזאית/סאונד מנהל	בעזו רותם
תאורנים	דן סיון
אזורים שהיני	דמיטרי אוסמולובסקי דוריאן אופינקר
סמוליק אטמוזי	סילביו מאירסון
סאונד	אחראי:
אייל רייכטסט	ברוך ביבס
ידיאוו	אחראי:
מח' מלבישות ואבזרניות מנהלת	אולה לוימן
אתי אליאס	שרה כהן
דפנה הנדל-יצחקי	ציונה זקן-ברק
יעוץ משפטי	משרד שחל את האזרחי
דואר חשבון	רו"ח אלכס וטובה הילמן
מנהל פנים	רו"ח ארז אברהם
ממונה בתרבות	יעקב הכהן
מישרד פירסום	ליד

עמיתי כבוד

פינה מושה אדרי
עיל רומי אונגר
נורית ואבנר אזולאי
ענת ואוזי אנבל
דניאלה אפשטיין
דוריס ומורי ארקין
ישראלה ורם בנין
ורדה ובועד דותן

מנהל כללי נעם סמל
מנהל אמנותי עמרי ניצן
נשיאת כבוד ראשונה ללא רביץ ז'יל (1993-2000)
יו"ר האגודה ליאורה עופר
מיסדת ויו"ר כשנים 1993-2003

מיסדת ויו"ר האגודה הבינלאומית אמינה הריס
מנהלת האגודה יפה ענתבי
רכות האגודה שלומית לשם

הועד המנהל
ליאורה עופר
אחי כספי
אמינה הריס
לינדה שטרייט
תמר רוזין
גילי גליק

עמיתים
קובי אבן עזרא
יגאל אהובי
ד"ר סימה ופרופ' אבינעום אופיר
ד"ר ורדגון אורבך
מיה ארויין פלג
שרי ותנחום אורן
פלונטר
פסטיבל קייפטאון, מרץ 2006; וויסבאדן, מאי 2006; סיאול, אוקטובר 2006; הפסטיבל הבינלאומי "סט", שטוטגרט, נובמבר 2006, ברלין, מרץ 2007; בוקרשט, מאי 2007; לודוויגסהאפן, אוקטובר 2007; אלקס, אפריל 2008; לונדון, ברביקן נסטר, ינואר 2009.

האהוב אילן ונדעון בן טל
ברוריה ויהושע אימבר
פולט איתן
שרה אלאלוף
עפרה רופי אלול
מיש ואבי אלון
אטיה אלחנני
עדית אלקון
שש ומאיר אלטר
טלי ואבי אנבל
קארין ואוזי אנבל
חזו ופסח אנדרמן
רות ואברהם אסף
דרורה זצבי אפרת
אורית דוד אפרתי
רינה וגדעון באום
ניצה וישראל באומן
נורית ועמירם בוקשפן
רותי ואלדד בוקשפן
יעל ואידי בורוביץ'
דניאלה צביקה בורוביץ' (2)
הלנה ביליון יעקב ישראלי
גינה ודני בירן
שלמה בר

אורלי ונחוי דמקגר
דליה הורביץ
אטקה ויגאל וינשטיין
אריאלה ויתון ורטהימר
אילנה ורואבן זכר

רותי ושמואל בר-אור
שלי ברגמן
גילי וחנינה ברנדס
תמר ויורם ברוש
קוני ודן ברנצקי
אלנה בנר
מירי ואיתן ברק
נאוה ברק ושלום זינגר
אורנה ברקת
מיקי ושיקה ברקת
עדנה וארנן בניראלי
קרן ועיז גוט
הלנה נוטסדיני ותי' קוק
מירלה ושמןון גולדברג
עליזה ודן גורי רוטשילד
דניאלה וששי גג
אלישבע גיבלי
שרה ומיכה גינר
גילה לאופר
ג'נס ודני גילרמן
חזו גל-און
לאה ויורם גולובס
חני ואיתן גלחמן
גילי גליק
אריסלה וניסים גלעם
צביה ופרופ' יוסף גרוס
אפרת ודני גרשט
פינה ודן וטלי זינגר
גבריאלה זל
יסמין גרנדמן ורן פרדמן
גדליה דורון
מרים דורני
שושנה ומשה דראל
ורד ואברי דרנגנר
נעמי ואהוד המינר
ניצה הינדלס
אלי הלפן
הילה ואמנון הלפר (2)
אלכס הלרמן
אילנה ויאיר המבורגר
חנה ונדעון המבורגר
אורה וד"ר אביקם הראל
טלי ועמוס וולטש
נורית ודוד וולף
גילי ואלי זחר
חני ופרופ' אורי זליגסון
אורה ויוסי זרניצקי
ורדה ויערי חזרווב
אורלי חיות ואסף סלע
יוסף חכמי
אמה ואבי טביסל
גדעון טהלר
נירה טולדיאנו
יהודית סלע-אריאן
עירונה טייק לזכר דוד טייק ז'יל

אגודת עמיתי התיאטרון הקאמרי בישראל

יוסי לנדסמן וגלית אלפסי
נורית וישה טיטון
ליאורה עופר ואילון רפאלי
איה עזראילנט
רוני פוקס
דיים שירלי פורטר

נעמי ושלמה טיסונה
ענת טמיר
אריאלה טרנר
נורית גילום
ליאורה ורמי יהושע
חנה זאלי יונס
ירון ייני
עליזה ופרופ' אריאל יפו
הילה דורון כהן
ז. מאיר כהן
סמדר ודידי כהן
פנינית ופנחס כהן
אחי ורם כספי
מכאלה כספי
זהבה כץ
הלנה נוטסדיני כרמון
צ'יפה ואריק כרמון
ששש ואלעזר כרמל
אתי ופרופ' חנוך כרמלי
נאוה פרי
שושנה ואריה פרידנברג
נורית פרייס
אורנה וד"ר חיים פרלוק
ענת ושמואל פרקל
שלומית פרנקל
קרן וגיל פרשקר
גילה ואבי פתור
תמר צ'רלי
דליה ואוריאל צבילינגר
ציפי ואפרים קונדה
יעל דוזרי קלמסבלד
אתי ומיקי קני
רתי וגבי לטס
לילך וד"ר חיים קפלן
יהודית רחוני קצין
פרופ' יוסף אסי קריב
גילי וד"ר שמואל קריב
שושנה דוד רבינוביץ
רונית ואשר רבינוביץ
הילה רוני רהב
תמי ויהודה רוה
ריקי רוזנברג
גלי ויאיר רוטלי
דליה ופנחס רוטנברג
אתי וגבי רוטר
ריטה ונחום רויתמן
חנה רומן
חזווה ואביש רייכס
פינה רמון
שלי ופרופ' יעקב רמון
שרית רטין
אורית וד"ר חיים רסנר
מרשה סגל
גדעון ופנינה סיטרמן
תמי ואורי סלונים
רז"ץ שבח
חסיה שביט
דנה ושמןון שבס
אתי ופרופ' משה שבתאי

נעמי ושלמה טיסונה
ענת טמיר
אריאלה טרנר
נורית גילום
ליאורה ורמי יהושע
חנה זאלי יונס
ירון ייני
עליזה ופרופ' אריאל יפו
הילה דורון כהן
ז. מאיר כהן
סמדר ודידי כהן
פנינית ופנחס כהן
אחי ורם כספי
מכאלה כספי
זהבה כץ
הלנה נוטסדיני כרמון
צ'יפה ואריק כרמון
ששש ואלעזר כרמל
אתי ופרופ' חנוך כרמלי
נאוה פרי
שושנה ואריה פרידנברג
נורית פרייס
אורנה וד"ר חיים פרלוק
ענת ושמואל פרקל
שלומית פרנקל
קרן וגיל פרשקר
גילה ואבי פתור
תמר צ'רלי
דליה ואוריאל צבילינגר
ציפי ואפרים קונדה
יעל דוזרי קלמסבלד
אתי ומיקי קני
רתי וגבי לטס
לילך וד"ר חיים קפלן
יהודית רחוני קצין
פרופ' יוסף אסי קריב
גילי וד"ר שמואל קריב
שושנה דוד רבינוביץ
רונית ואשר רבינוביץ
הילה רוני רהב
תמי ויהודה רוה
ריקי רוזנברג
גלי ויאיר רוטלי
דליה ופנחס רוטנברג
אתי וגבי רוטר
ריטה ונחום רויתמן
חנה רומן
חזווה ואביש רייכס
פינה רמון
שלי ופרופ' יעקב רמון
שרית רטין
אורית וד"ר חיים רסנר
מרשה סגל
גדעון ופנינה סיטרמן
תמי ואורי סלונים
רז"ץ שבח
חסיה שביט
דנה ושמןון שבס
אתי ופרופ' משה שבתאי

המחשכן ואמנויות הכחזה <p>תל אביב AVIV אביב YAFO יפו</p>	
מועצת המנהלים	
יו"ר הדירקטוריון	שלום אלקיים
מ"מ יו"ר הדירקטוריון	שלי חשן
חברי הדירקטוריון	מיקי ירושלמי <p>חביבה אבי-גיאי שמואל נפן דפנה הראל אלי לוי משה קורניק חנה תמיר מיכל וייסבוט</p>
מנכ"ל	עו"ד יוחנן זן
סמנכ"ל	יואב קרן
מנהלת לשכה	הודיה עזר
מנהל כספים	רו"ח אורי קופרברג
יועץ משפטי	עו"ד איתן הברמן
מקבר פנים	רו"ח משה בקשי
מנהלת חשבונות	זהורית אברהם
מנהל תעמול ואזכקה	דוד אשכנזי

INTERNATIONAL SOCIETY OF THE CAMERI THEATRE OF TEL-AVIV
■ Founder and Chair:
Amina Harris.
Aya Azrielant, Lilly & Danny Bensusan, Susan & Mark Bekerman, Wendy and Henry Brecher, Etty Caspi, Sir Trevor and Lady Susan Chinn, Denise Cohen, Sir Ronald and Lady Sharon Cohen, Smadar and David Cohen, Steve Cohn, Shimona Cowan, Dafna & Gerrald Cramer, Shirley Deltis, Caryl Englander, Dinah Evan, FIA- Friends of Israel Art, Wendy Fisher, Diana Franklin, Ian Foux, Michele Foux, Arnold Fulton, Michael and Susan Gelman, Ella Gera, Meira Geyra, John Gommes, Nicholas Gould, Marcia and Michael Green, Mr. and Mrs. Clifford Gundie, Freda and Albert Harris, Lillian and Michael Harris, Natasha and Ronald Harwood CBE, Elad Hefets and Svetlana Shnmuilevich, Judith Joseph, Dr. Cyrus Katzen, Ariella Kisch Delany Daniel Miguel Klabin, Maria Izabel Klabin, The Kennedy Leigh Trust, Jacqueline and Marc Leland Foundation, Sir Sydney and Lady Lipoworth, Carol & Joey Low, Sir David and lady Catherine Manning, Myra and Alec Marmot, Emilia Mousseur, Louise and Norman Natfalin, Naomi Perlman, Brian Pilkington, Joshua and Roni Podell, Dame Shirley Porter, The Porter Foundation, Edward and Harold Preiskel, Henry and Anne Reich Foundation IHC, Jennifer Rosenberg OBE, Theodor Herzl Reitman, Irving M Rosenbaum, Tamar Rudich, Ruth and Brian Sandelson, Nira and Mrs. Satell, Rachel Selzer, Ramona Senouski, Basli Sherman, Barbara Sieratzki, Harold Sieratzki, Angela and Michael Sorkin, Nathan Steinberg, Janet Suzman, Vivienne and Eli Tabori, Miriam & Aaron Ziegelman, Feigie and Rubi Zimmerman

לינדה וואלי שטרייט
סמדר שמחאי
אופטיקה
בנק הפועלים בע"מ
י. גורנצקי שות'
ניצן ענבר מהנדסים
פיטולין דיניטל בע"מ
קרן מ.א.ה
קרן ריץ לחינוך, תרבות ורווחה

ד"ר עמי שניב
רחל ורוד שדות
כנה זלמן שובל
תמר ויורם שוחט
אילנה ודעון שטיאט
דניאלה ודינאל שטינמץ
ישראלה שטיר אינשטיין
בת שבע שטרואלר
אנה ודובי שיף
הדסה ומאיר שני
רנה ואליהו ששעו-חסון
נעמה ויגאל שפר
שושנה וישעיהו שקד
פינה והרצל שקלים
רות ושלמה שרון
יכי ואיציק שרם
עירית ומושק תאומים
דב תדמור
פרופ' חנה וד"ר ישראל תמרי

מחזאות ישראלית

סוף טוב
 מאת ענת גוב

גטו
 מאת יהושע סובול

אשכבה
 מאת חנוך לוין

הבדלה
 מאת שמואל הספרי

משפחה חמה
 מאת ענת גוב

הרטיטי את ליבי
 מאת חנוך לוין

עוץ לי גוץ לי
 מחזמר מאת אברהם שלונסקי ודובי זלצר

*** חברות הכי טובות
 מאת ענת גוב

רומן משפחתי
 מאת עדנה מזי"א

בין שני עולמות
 מאת שרה פון שוררצה

קזבלן
 מחזה מקורי: יגאל מסינגר / עיבוד למחזמר: יואל זילברג ויגאל מסינגר / מוסיקה: דב (דובי) זלצר / פזמונים: דן אלמגור, עמוס אטינגר, חיים חפר / מוסיקה: דב (דובי) זלצר

קיזוז
 מאת אילן חצור

פופר
 מאת חנוך לוין

** הילכו שניים יחדיו
 מאת א.ב. יהושע

סטמפניו
 מאת עדנה מזי"א עם "י שלום עליכם

מחזאות בינלאומית וקלאסיקה

איש קטן מה עכשיו?
 מאת דורי פרנס ואיתי טיראן עם "י ספרו של הנס פאלאדה

ריצ'רד השני / ריצ'רד השלישי
 מאת ויליאם שקספיר

פולארד
 מאת ויקטור גורדון

קברט
 מאת ג'ו מסטראוף

משרתם של שני אדונים
 מאת קרלו גולדוני

המלך הולך למות
 מאת סמואל בקט [אנסמבל עייתים]

כנר על הגג
 מחזמר עם "י שלום עליכם

דבר מצחיק קרה
 מאת שבלוב וגלברט / מוסיקה ופזמונים: סטיבן זונדהיים

סיראנו דה ברז'ראק
 מאת אדמונד רוסטאן

אמא קוראז' וילדיה
 מאת ברטולט ברכט

מקבת
 מאת ויליאם שקספיר

הטייפ האחרון של קראפ
 מאת אז'ן יונסקו [אנסמבל עייתים]

* הם יורים גם בטוסים
 עם "י רומאן מאת הוראס מק'קוי / מחזה: שלומי מושקוביץ

* שגעון באופרה
 מאת קן לודוויג

בקרו

דג מוסר
 מאת מירי חנוך

הכיתה שלנו
 מאת טדאוש סלובודז'אנק